

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Štědrovečerní zpívání o děťátku • Komunální volby jinak • Znovu cyklostezka u řeky • Výsadba zeleně ve při • Nordic Walking • Kultura • Sport

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

Pavel Hokr – hudební škola

klavír, kytara (elektrická i akustická), zobcová flétna a další

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- koncertujeme 2x za rok
- hrajeme písničky, které si vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- první 2 hodiny výuky nezávazně
- můžeme docházet k Vám domů

HRAJEME NAPŘ.: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO, KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, HRÍŠNÁ TĚLA KRÍDLA MOTÝLÍ, ČIM TO JE, SPOMAL, MAMMA MIA, VODA ČO MA DRŽÍ NAD VODOU, MÉLS MĚ VŮBEC RÁD, LISTEN TO YOUR HEART, FALLING SLOWLY, PRÍBEH NEKONČÍ

místa výuky: Dobřichovice, Černošice, Řevnice, Lety, Všenory, Dolní Břežany, Rudná, Hostivice, Říčany, Roztoky, Jesenice a další obce v okolí Prahy

informace a přihlašování:

e-mail: pavelhokr@volny.cz, tel.: 608 745 262 (Zdeněk Švehla)

www.pavelhokr.cz

ZDE

JE PROSTOR PRO INZERCÍ VAŠÍ FIRMY.

Určitě najdeme způsob, jak Vás zviditelnit.

Dotazy zasílejte do redakce na e-mail:
kukatko@dobrich.cz

příp. rovnou objednejte zveřejnění inzerátu
dle níže uvedeného ceníku.

Zpracovatel inzerce: gabeva@volny.cz

nejžaluzie

 stínící technika

rolety žaluzie markýzy plisě sítě proti hmyzu
baldachýny screenové rolety pergoly

tel.: 604 596 078 info@nejzaluzie.cz www.nejzaluzie.cz

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* A5 (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4x 2.800 Kč)

* A6 (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1700 Kč)

* A5 (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4000 Kč)

* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce 32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny. Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz

LA FONTANA

,s.r.o

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enotece" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmiggiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý-Neděle: 11-20 hod

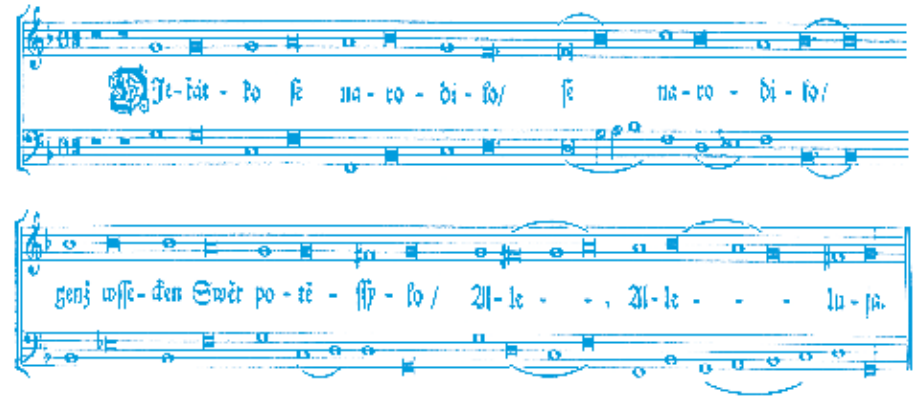
STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

 721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

 dobrichovice@stavebniprodej.cz

DĚTÁTKO SE NARODILO

Děťátko se narodilo, se narodilo,
jenž všecken svět potěšilo,
alle-, alleluja.

Hned volek i oslík poznal, i oslík poznal,
že to Dítě jest jejích pán,
alle-, alleluja.

Ej, leží na seně v jeslech, na seně v jeslech,
a kraluje v věčných světlech,
alle-, alleluja.

V této radostné slavnosti, radostné slavnosti
chvalmež Boha na výsosti,
alle-, alleluja.

Slovo Otce nejvyššího, Otce nejvyššího
spůsob lidský na se vzalo,
alle-, alleluja.

Velebmež Svatou Trojici, Svatou trojici,
děkujíc jí všemi časy,
alle-, alleluja.
Amen.

VÝZNAMNÉ OCENĚNÍ

Dobřichováci Barbora a Radim Žůrkovi, kteří se podílejí na grafické podobě Kukátka a jejichž fotografie se objevují na titulní straně každého čísla, letos uspěli v soutěži Czech Press Photo se snímky břehu řeky Berounky. Jejich snaha zachytit krajinu, která samovolně vznikala po povodni a která bude s největší pravděpodobností brzy "kultivována", byla oceněna třetím místem v kategorii Příroda a životní prostředí. Série je výsledkem čtyřletého dokumentování dobřichovické části pobřeží, jež nakonec vyústilo v poetické fotografie stromů charakteristických pro toto prostředí. Fotografie jsou v tuto chvíli vystaveny do 31. 1. 2011 na Staroměstské radnici.

Redakce

Milí čtenáři, jak už se stalo skoro tradicí, v zimním (vlastně adventně - vánočním) čísle Kukátka uveřejňujeme náměť ku štedronočnímu zpívání co návrat k tradici dávných, dobrých a poetických musikantů. Jako každý rok si tedy výše uvedenou písničku budete moci zapívat při společném zpívání se souborem Ludus musicus v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa na Štědrý večer, až doma rozbalíte dárky a jestliže Vás nepřemůže sladká štedrovecerní únava ... (více v rubrice Kultura). Tentokrát nabízíme pívabnou písničku **Děťátko se narodilo**, kterou nám zachoval obdivuhodný barokní sběratel písní Jan Josef Božan (1644 - 1716) ve svém pověstném kancionále Slaviček rájský, vydaném pro značné finanční problémy až po jeho smrti r. 1719 v Hradci Králové za přispění hraběte Františka Antonína Šporka. Božan ve svém kancionále, který připravoval prakticky po celý svůj život, shromáždil na 830 jedno- až pětihlásých zpěvů a písní, většinou s doprovodem varhan. Jsou to krásné písničky, určené nejen pro zpívání v kostele, ale také pro normální domácí zpívání během celého liturgického roku. Text písničky uvádíme v přepisu do současné češtiny, snažíme se však zachovat některé podstatné rysy barokní češtiny. Proto se nedejte překvapit některými odlišnostmi od běžné pravopisné praxe. Melodie však nepochází z Božanova zápisu, vrací se ke starší předloze, již zaznamenal německý hudebník a skladatel Michael Praetorius ve sbírce **Musae Sioniae**, publikované postupně v letech 1605 - 1610. Naše ukázka, již vybral vedoucí souboru Ludus musicus F. Běhounek, je z dílu VI. z r. 1609.

TO BYL PODZIM, COŽ?

raději šup do zimy ...

Milí čtenáři, tak jsme uzavřeli onen - jak ti „oni“ říkají - supervolební rok. My tu, u nás, jsme jej zvládli v klidu a v pohodě. Ale jinde? Tě akčnosti! Těch klíčků a úhybů a „výpadů“! Darmo mluvit ... Nedávno pragmaticky smíření, pak předvolebně nesmiřitelní a nyní náhle (aj! - nastojte!) opět smíření si definitivně v Praze (ale i jinde ...) padli do náručí a konečně po dlouhém a jistě mučivém hledání našli onen kýžený programový průnik ... skončivše ve vášnivém objetí. A předložili lidu prostému matematickou úlohu věru magickou: oba prosadili skoro 90% svého programu! Inu: my, chlapci, co spolu mluvíme ... Ach jo ...

Také jsme vzpomněli, že už je to 21 let od našeho Velkého listopadového sametového převrácení. A to právě den poté, kdy v Praze nastalo ono výše zmíněné vášnivé objetí v magickém programovém průniku ... A jako bychom byli opět v nedbalkách, možná víc než vloni ...

Také jsme vstoupili do Adventu. Mohutným ohňostrojem a plesáním, leč též namrzlými a zcela neošetřenými chodníky (zvláště pak na mostě), což pěšáky opět utvrdilo v tom, že jsou občany druhé kategorie ... Pryč raději odtud! Na jiné téma, snad pozitivnější a hladivější: Připomněli jsme si 200 let od narození knížete básníků Karla Hynka (nebo Ignáce) Máchy, vzpomněli též K. J. Erbena, vše veršem, dnes prý tak zbytečným ... Jejich veršem i veršem vlastním ... A je zajímavé, že na máchovském odpolední a podvečeru na Petříně bylo pěkně plno a byli tam mladí i ti již dobou dynamickou poněkud „otřískaní“. A řadu knížek básní prostě neseženete, neb jsou rozprodány. To jsou paradoxy, co? Ale k věci: tou „věcí“ je zimní Kukátko, kte-

ré jste právě otevřeli. A jste jistě zvědaví, co jsme do zimy pro Vás připravili, a těšíte se na dlouhé zimní večery s Kukátkem. Tak tedy: vracíme se ještě k podzimním komunálním volbám jiskřivým komentářem toho, co většinou komentováno nebývá.

Vracíme se opět k žhavému tématu cyklostezky mezi Dobřichovicemi a Mokropsy, jež je plánována na pravém břehu řeky Mže, dnes nazývané Berounka. Tentokrát přinášíme jak názory těch, kdo řadu aspektů cyklostezky zpochybňují, tak i názor Zkrášlovacího spolku, jenž stezku chce stavět. Tématu se budeme věnovat ještě v dalším čísle, kdy oslovíme další subjekty, které do jednání vstupují.

Dočtete se také o některých strastech, které přináší čas, i o tom, co někteří vtípalci nazývají nordické chození, správně je to ovšem Nordic Walking a je to velmi užitečný způsob přemístování ...

V historické rubrice (a také tak trochu v Osobnostech, neb téma je tentokrát jaksi nedělitelné) přinášíme malý portrét JUDr. Otakara Gutha a jeho vzpomínky na dávné Dobřichovice i na obce okolní. V Osobnostech pak vzpomeneme i legendárního generála Pellé, našeho někdejšího spoluobčana a velkého milovníka Dobřichovic. Dočkáte se také novinek z kultury a pozvánek na adventní, vánoční a novoroční kulturní podniky. A sport samozřejmě nezůstane stranou, přinášíme poslední (a hodně zajímavé!) výsledky fotbalistů, volejbalistů a orientačních běžců. A přejeme Vám, milí čtenáři, klidné a pohodové chvíle se zimním Kukátkem.

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce

tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, můžete je posílat již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Stará adresa bude s koncem roku zrušena, neboť tato adresa na serveru centrum.cz je zaplavována nevyžádanou poštou nad pro nás únosnou míru. **Přijímáme běžné formáty, nejlépe však „doc“ či „rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovали, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s.** Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

A teď to podstatné: milí příznivci Kukátka, přejeme Vám klidný Advent a pak radostné Vánoce a dobrý a poklidný rok 2011, radost, pohodu, dobré zdraví a dobré lidi okolo ...

J. Matl a redakce

P. S.: důležitá informace ještě jednou: Od Nového roku 2011 platí již jen naše nová e-mailová adresa: kukatko@dobrich.cz Stará adresa bude s koncem roku zrušena!

Zimní zastavení	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	22
Co duše bez těla aneb o zdraví	23
Z historie	25
Osobnosti	30
Kultura	31
Sport	34

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík,
PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ZXU (info@zxu.cz)
Tisk: Ofsetová tiskárna SWL
Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 11. 2010. Uzávěrka
příštího čísla cca 15. 2. 2011. Kukátko vychází
v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuováno zdarma v Dobřichovicích
laskavou péčí poštovních doručovatelek
a smluvních partnerů.
Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve
formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu
v rámci stránky www.dobrichovice.cz
nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Atelier ZXU

VOLBY

do zastupitelstva v Dobřichovicích

V polovině října se uskutečnily v celé republice komunální volby. Byly to již šesté volby do zastupitelstva po roce 1989. O jejich výsledcích u nás v Dobřichovicích i okolních obcích bylo napsáno již dost. Pojdme se však podívat na některé údaje, které nebývají běžně komentovány.

Z tabulky 1 je patrné, že nabídka v dobřichovických volbách se postupem času ustálila na 3 kandidátkách a jinak tomu bylo i ve volbách letošních. O 15 zastupitelských míst soutěžilo celkem 39 kandidátů. Dobrou zprávou je, že se podařilo překonat trend poklesu volební účasti. Dno bylo dosaženo v roce 2002 (jen 52,9% z oprávněných voličů), rok 2006 byl jen o málo lepší (53,7%) a letos účast vzrostla o další 2% (55,6%).

Mírně rostoucí volební účast probíhá na pozadí celkově rostoucího počtu zapsaných voličů, tj. osob starších 18 let s trvalým bydlištěm v Dobřichovicích. Letos jsme překonali hranici 2500 osob. Oproti roku 2006 došlo k růstu o 190 osob. Tento přírůstek je druhý nejvyšší po roce 1989 v Dobřichovicích – jen mezi léty 1998 a 1994 přibýlo v obci 199 zapsaných voličů. Věřme, že jde nejen o efekt stěhování lidí do Dobřichovic, ale také o to, že stále více lidí, kteří v Dobřichovicích skutečně bydlí, si sem „papírově“

převádí i trvalé bydliště. Pro obec je velmi důležité, aby lidé, kteří zde bydlí, tady měli i trvalé bydliště. Pokud máme obec dále rozvíjet, potřebujeme k tomu finanční prostředky. Čím více lidí si do Dobřichovic převede trvalé bydliště, tím vyšší získáme příjem ze sdílených daní od státního rozpočtu.

V letošních volbách voliči rozdali historicky nejvyšší počet hlasů – 18378. O více než 100 hlasů se tak překonal rekord z roku 1990. Je nutné ovšem doplnit, že tehdy bylo voličů v obci téměř o 600 méně a rekord tak byl tažen mimořádně vysokou „porevoluční“ volební účastí (přes 80%).

Další zajímavost, která stojí za zmínku, je fakt, že nevyužíváme všech 15 hlasů, které jako voliči máme k dispozici. Dlouhodobě v průměru hlasujeme pouze pro 13 kandidátů. Oproti roku 2006 se tento ukazatel o trochu snížil (pokles z 13,3 hlasu na 13,0 hlasu), což naznačuje, že o něco ubylo těch voličů, kteří zaškrtnou celou kandidátku, čímž dají hlas všem 15 kandidátům.

Tabulka 1

Volby v roce	1990	1994	1998	2002	2006	2010
Počet kandidátek	7	7	3	4	3	3
Celkový počet kandidátů	40	46	37	40	39	39
Zapsaní voliči	1954	1901	2100	2228	2345	2535
Přišlo volit	1570	1363	1230	1179	1260	1410
Volební účast (%)	80,3	71,7	58,6	52,9	53,7	55,6
Poč. platných hlasů celkem	18268	16928	15649	15222	16755	18378
Prům. poč. hlasů na 1 lístek	11,6	12,4	12,7	12,9	13,3	13,0

Podívejme se nyní podrobněji na volební zisky jednotlivých kandidátek. Kandidátky bývají v Dobřichovicích standardně 3: nezávislí kandidáti s podporou ODS; ČSSD; a TOP09 (v roce 2006 podpora KDU-ČSL; označení SPD jako Společně pro Dobřichovice).

Volby i letos vyhrála kandidátka ODS. Získala 49% všech hlasů. Druhé místo obsadila SPD se 38,6% a třetí skončila ČSSD (12,4%). Oproti roku 2006 si kandidátka

ODS pohoršila o více než 8%. Většina tohoto rozdílu šla ve prospěch SPD (nárůst o téměř 5%), přes 3% posílila i ČSSD. Trend mírného poklesu volebního zisku ODS je již dlouhodobý, stejně tak i trend mírného posilování pozice SPD. Největším překvapením je tak asi posílení pozice ČSSD o více než třetinu oproti roku 2006, které vybočuje z předchozích výsledků této kandidátky.

Tabulka 2

% z celkového počtu hlasů	2010	2006	2002	1998
ODS	49,0%	57,1%	58,1%	59,5%
SPD	38,6%	33,8%	32,0%	33,0%
ČSSD	12,4%	9,0%	9,9%*	7,5%
CELKEM	100%	100%	100%	100%

* jde o společný výsledek ČSSD (1238 hlasů) a Strany demokratického socialismu (268 hlasů)

Zajímavý je i pohled na absolutní počty získaných hlasů. Pokles % preference ODS byl natolik výrazný, že ani vyšší počet voličů – a tudíž vyšší počet celkově udělených hlasů – nezaobrnil poklesu počtu hlasů pro kandidátku ODS o téměř 600. Zisk 9002 hlasů znamená pro kandidátku ODS druhý nejslabší výsledek

od roku 1998. SPD získala o více než 1400 hlasů více než v roce 2006 a poprvé překonala hranici 7000 hlasů. Oproti roku 2006 posílila na počet hlasů o více než 25%. Po letech stagnace byl zaznamenán také výrazný nárůst u ČSSD, která si polepšila proti roku 2006 o více než 760 hlasů, čímž vzrostla o 50%.

Tabulka 3

Získaný počet hlasů	2010	2006	2002	1998
ODS	9002	9573	8848	9314
SPD	7100	5670	4868	5169
ČSSD	2276	1512	1506*	1166
CELKEM	18378	16755	15222	15649

* jde o společný výsledek ČSSD (1238 hlasů) a Strany demokratického socialismu (268 hlasů)

Z ustavující schůze nového zastupitelstva. Foto J. Neubert

Věčnou otázkou bylo a bude, jestli lidé v komunálních volbách hlasují „kolektivně“, tedy pro celou kandidátku, anebo vybírají své preferované kandidáty napříč jednotlivými kandidátkami. Ke zjištění pravdy bychom potřebovali analyzovat všechny hlasovací lístky, což samozřejmě nelze. Pomoci si ovšem můžeme troškou statistiky. V tabulce 4 jsou uvedeny hodnoty variač-

Tabulka 4

Variační koeficient kandidátky (%)	2010	2006	2002	1998
ODS	16,4	12,9	13,3	23,8
SPD	21,4	23,2	31,3	31,1
ČSSD	11,5	14,6	25,4	29,5

Celkově pokračuje trend identifikovaný již v minulých volbách, kdy klesá variační koeficient a lidé zřejmě více volí kandidátky jako celek, doplněné nejvýše několika hlasy pro kandidáty od „konkurence“. Pokles je potvrzen jak u ČSSD, tak i u SPD. K zajímavé situaci došlo u ODS, které jako jediné variační koeficient vzrostl. Stalo se tak poprvé od roku 1998. Lidé

ních koeficientů. Zjednodušeně řečeno platí, že čím nižší variační koeficient dané kandidátky, tím menší jsou rozdíly ve volebních ziscích jednotlivých kandidátů a tudíž lze předpokládat, že kandidátka obdržela více „kolektivních“ hlasů. A naopak – čím vyšší variační koeficient, tím více zřejmě byli z této kandidátky vybíráni pouze někteří kandidáti a nikoliv kandidátka jako celek.

zřejmě letos z kandidátky ODS více než kdy dříve vybírali jen některé kandidáty. Dokladem toho je i zisk zastupitelských mandátů panem Syblíkem a Neubertem, byť kandidovali až na pozici 10 a 11. Díky preferenčním hlasům se však posouvali směrem dopředu na kandidátce i další kandidáti ODS, takže z celkového počtu 7 zastupitelů jich 6 bylo

„skokany“. Například v roce 2006 byli na kandidátce ODS jen 3 skokani, a všichni by bývali získali mandát i bez preferenčních hlasů, neboť byli na kandidátce nejhůře do šestého místa (ODS v roce 2006 získala 9 mandátů).

Oproti tomu kandidáti SPD jsou na faktor „skokan“ již dlouhodobě zvyklí. Letos skočilo 5 ze 6 celkem zvolených zastupitelů, v roce 2006 pak 4 skokani z 5 zastupitelů. Důkazem je i výše variačního koeficientu, která je u kandidátky SPD dlouhodobě ztelně vyšší než u ostatních subjektů. ODS tak letos zřejmě přišla o část svého tvrdého voličského jádra; naopak velmi „stranicky“ či

kolektivně k volbám přistoupili příznivci ČSSD, která má tak nejhomonější voličstvo.

Za zmínku stojí i pohled na volební zisky jednotlivých kandidátek v jednotlivých volebních okrscích. Ty máme v Dobřichovicích celkem 3. Detailní údaje jsou uvedeny v tabulce 5, údaje za volební okrsky z voleb do roku 1998 nejsou k dispozici. Jak již bylo řečeno výše, ODS zůstala vítězem voleb, avšak je vidět, že oproti předchozím letům přišla přibližně o polovinu svého naskoku oproti SPD. V Brunšově a Luhu byla dokonce kandidátkou SPD těsně poražena, což se stalo asi poprvé po roce 1990.

Tabulka 5

% z celkového počtu hlasů	2010	2006	2002*
Vol. okr. 1: Brunšov a Luh			
ODS	43,1%	51,8%	59,1%
SPD	44,1%	37,9%	30,5%
ČSSD	12,8%	10,3%	10,3%
Vol. okr. 2: na sever od Pražské a Březové			
ODS	51,8%	58,5%	55,1%
SPD	37,4%	32,3%	33,6%
ČSSD	10,8%	9,2%	11,3%
Vol. okr. 3: mezi řekou a Pražskou/Březovou			
ODS	51,3%	60,5%	61,1%
SPD	35,0%	31,8%	31,2
ČSSD	13,7%	7,8%	7,7%

* jde o společný výsledek ČSSD (1238 hlasů) a Strany demokratického socialismu (268 hlasů)

Mnoho otázek vyvolává způsob rozdělení mandátů mezi jednotlivé kandidátky. Mechanismus jsme detailně rozebírali v zinním Kukátku z roku 2006, proto jen připomeňme, že základní premisou je, že komunální volby jsou volby poměrné. Mandáty se tedy rozdělují v zásadě v proporcii dle celkového počtu získaných hlasů danou kandidátkou. 15 zastupitelů tak není

15 osob, které ve volbách získali celkově nejvyšší počet hlasů. Tento princip „vítěz bere vše“ se uplatňuje například ve volbách senátních.

Poměrný princip ve volbách do zastupitelstva je spravedlivější. Pokud by se hodnotilo jen dle počtu získaných hlasů jednotlivých kandidátů, mandát by nikdy nezískali zástupci ČSSD, byť se pro jejich kandidát-

CYKLOSTEZKA u řeky

ku vyslovilo 12,4% lidí, tedy plná osmina voličů. Ve skutečnosti ČSSD získala 2 zastupitele, což přesně odpovídá jejich volebnímu výsledku (12,4% x 15 zastupitelů = 1,86 ≈ 2 zastupitele). Podobně i SPD získala tolik zastupitelských křesel, kolik dostala hlasů (38,6% x 15 zastupitelů = 5,79 ≈ 6 zastupitelů). Ani ODS si nemůže stěžovat, neboť 7 mandátů odpovídá volebnímu výsledku (49% x 15 zastupitelů = 7,35 ≈ 7 zastupitelů).

Za pozornost stojí i výsledek voleb v obcích nám nejbližších, tedy v Karlíku a Letech. V obou obcích došlo k výrazné změně dosavadních poměrů v zastupitelstvu, kam se dostaly nové tváře, a to ve výrazném množství. Dobřichovice s Lety i Karlíkem pojí mnohá pouta (neuhrazené finanční závazky; škola; školka; čistíčka odpadních vod atd.). Doufejme proto, že s novým obsazením zastupitelstev našich sousedů půjde snadněji a rychleji najít vzájemně výhodná řešení mnoha „přeshraničních“ a mnohdy i letitých ožehavých problémů. Závěrem nezbyvá než popřát všem zvoleným zastupitelům mnoho chuti a elánu do práce. Sluší se taktéž poděkovat těm zastupitelům, kteří již nekandidovali anebo nebyli zvoleni, za energii a čas, který dobřichovickým záležitostem v uplynulých letech věnovali. Snad někteří z nich budou mít chuť pokračovat v práci jako členové finančního nebo kontrolního výboru, popřípadě v některé z komisí, které jsou městskou radou v Dobřichovicích zřízeny. Všechny tyto orgány jsou samozřejmě otevřeny i zájemcům z řad veřejnosti. Pokud máte někdo zájem o dobřichovickou problematiku a nad rámec

verbálních aktivit jste ochotni investovat svůj čas a energii, kontaktujte, prosím, redakci Kukátka.

Vladimír Bezděk

Ve volbách 15. a 16. října 2010 byli do zastupitelstva zvoleni:

z kandidátky ODS, tedy Sdružení ODS a NK: Mgr. Renáta Bartoníčková, Ing. Michael Pánek, MgA. Jan Neubert, Mgr. Václav Kratochvíl, Ing. Jan Syblík, Ing. Filip Kándl, Ing. Petr Kaplan

Z kandidátky SPD, tedy Společně pro Dobřichovice, NK a TOP 09:

MUDr. Zdenka Hochová, Ing. Vladimír Bezděk, PhDr. Jiří Růžek, Ing. Jan Abel, Bc. Monika Víšková, Ing. Daniel Havlík, CSc. Z kandidátky ČSSD, tedy Sdružení ČSSD a NK: MUDr. Jaroslav Horných, Ing. Josef Ksandr

Dne 9. listopadu proběhlo ustavující zasedání městského zastupitelstva, kde zastupitelé složili slib a zvolili kompletní městskou radu v čele se starostou a místostarostou. Přišlo nebyvalé množství občanů, kteří se do sálu Dr. Fürsta všichni téměř nevešli. Viděli tak suverénní podporu zastupitelů starostovi Michaelu Pánkovi (byl jediným kandidátem, zvolen 14 hlasy); zisk postu místostarosty pro Jana Abela s 9 hlasy (volba ze dvou kandidátů) a dokončení městské rady pány Kaplanem (11 hlasů), Kratochvílem (12 hlasů) a Růžkem (12 hlasů), přičemž o tři volná místa do rady se ucházeli čtyři kandidáti. Starosta, místostarosta i ostatní členové rady byli zvoleni v prvním kole volby.

V. B.

Opět se vracíme k tématu cyklostezky u řeky, která je plánována po pravém břehu Berounky od mokropeského mostu k dobřichovické lávce. V minulém čísle Kukátka měli čtenáři možnost seznámit se s návrhem projektu Zkrášlovacího spolku pro Prahu-západ. Jelikož jsme zjistili několik zásadních negativ, rozhodli jsme se proti tomuto projektu protestovat formou petice, kterou podpořilo více než 230 občanů. Nejvíce nás zarazil počet stromů navrhovaných ke kácení a nevhodnost některých úseků vedení trasy, zamýšleli jsme se také nad nutností zpevněného betonového povrchu.

Cyklostezka a úřady

Než se dostaneme k další polemice s vedením betonové cesty kolem řeky, v krátkosti zrekapitulujeme dění kolem projektu, co se úředního dění týče. Od července proběhlo několik důležitých jednání, která budou jistě mít vliv na finální podobu trasy, případně na podobu jakékoli v budoucnu budované trasy v této oblasti. Počátkem července se s projektem seznámila alespoň část místních zastupitelů. Autoři projektu také vyvěsili plán projektu do místa stavby, jak ukládá stavební zákon. Jelikož tato podmínka nebyla původně splněna, bylo jednání územního řízení přesunuto na srpen. Mezitím měla možnost projednat tento projekt urbanistická komise města Dobřichovice a vznesla k projektu své námítky, které doporučila radě města k úvaze. Také na základě tohoto doporučení nakonec rada města svůj původní komentář k projektu upravila a vydala připomínky: dobřichovická hráz bude opatře-

na přírodním povrchem a musí mít plánované parametry. Při srpnovém územním jednání vyšlo najevo, že ani úředníci Povodí a ani Odbor životního prostředí nemají kompletní nebo správné údaje (v případě Povodí šlo o parametry hráze). Při projednávání jsme probírali otázku kácení. Zastupci projektu přišli s tvrzením, že stromy nejsou v dobrém stavu a argumentovali dendrologickým posudkem, který ovšem paradoxně dokládá dobrý stav těchto stromů. Dendrologický posudek nebyl k nahlédnutí jako součást dokumentace, jak bylo psáno v projektu, byl pouze dopraven v den jednání. Projekt také neobsahoval biologický průzkum, který měl být samozřejmostí vzhledem k rozsahu plánovaného kácení. V důsledku těchto pochybení a nedostatků bylo územní řízení pozastaveno. OŽP kraje se proti projektu ohradil a na základě nesplnění podmínek vydal negativní stanovisko, a tak stavební úřad projekt zamítl. O projektu jsme také informovali na posledním jednání zastupitelů před volbami, kde jsme předali petici a požádali zastupitele, aby se tímto záležitostí zabývali. Aktuálně se investor odvolal proti zamítnutí projektu a připravil novou dokumentaci, která obsahuje zapracované připomínky rady a upravuje šířku trasy u všensorských tůň tak, aby nedošlo k původně plánovanému rozsahu kácení. V současné době stále čekáme, jak se k projektu vyjádří Povodí a zdali bude úprava projektu vyhovující z hlediska OŽP Středočeského kraje.

Na jednu stranu to vypadá, že velká část našich původních námitek k tomuto projektu byla splněna, ale stojí nadále za úsilí,

snažit se o co největší kompromisní řešení a důvodů k tomu je hned několik.

Příroda a krajina

Předně tu jsou důvody ohledu na přírodu a krajinu. Samozřejmě nejde jen o to, že investor nakonec uznal, že 130 stromů je trochu moc, a vyhne se tak rozsáhlému kácení. Trasa vedená nivou řeky je místem, které obývá řada vzácných obojživelníků a plazů a většinou třímetrová betonová cesta je významným zásahem do prostředí těchto živočichů. S ohledem na několikanásobně zvýšenou frekvenci provozu není betonový povrch šťastným řešením. Je škoda, že neexistuje řádný biologický průzkum oblasti, zřejmě k němu nikdy nebyl pořádný důvod. Máme ale několik zpráv od biologů z ČSOP a dalších odborníků, že se v této lokalitě vyskytuje například vzácná užovka podplamatař skokan skřehotavý a další. Také proto se chceme zasadit o to, aby investor ve dvou úsecích (doslova) na zelené louce nebudoval zpevněné cesty tam, kde již existují (všenorská louka u závor a vedení betonové trasy kolem tůň). Nakonec je ale zejména třeba si uvědomit, že se jedná o jeden z posledních koutů u Berounky na trase Praha – Řevnice, kde se ještě zachoval poměrně slušný přírodní ráz krajiny, blížící se tomu, co bychom mohli nazvat kulturní krajinou. Jedná se o malebné území, které je bohaté na polní cesty a pěšiny. Pokud do této lokality přijde 3 km dlouhá betonová cesta, krajina to uškodí. Má smysl dokládat, že beton neprospívá malebnosti krajiny? Že luční pěšina bude na pohlednici vypadat vždy lépe než betonová cyklostezka?

Funkce oblasti

Tuto lokalitu vyhledává mnoho lidí zejména k procházkám, jízdě na koni, venčení psů, běhání, dalším sportům, případně ke koupání, jedná se o tzv. klidovou zónu. Všechny tyto aktivity je u řeky možno skloubit na základě vzájemné tolerance, přičemž

je prostor využíván celoplošně, bez toho aniž by bylo nutné organizovat některou ze skupin, má-li jezdit/chodit v tom či onom pruhu. Cesty vedou různě a vždy je možné uhnout někam jinam, rychlost cyklistů je přiměřená, takže pokud se člověk chová zodpovědně, stačí se vždy včas odklidit, aby nepřekážel. Zavedením frekventované cyklostezky se poměry u řeky naruší, rychlost i hustota provozu stoupne, do souboje o prostor se mohou zařadit i bruslaři. Z přirozeného prostoru se stane prostor organizovaný, kde bude neustále nutné hlídat děti, případně psy, aby nepřekračovali čáru, ať už skutečnou, nebo pomyslnou (pravidla cyklotrasy se v oblasti osvědčila, obáváme se, že pravidla cyklostezky nejsou k ostatním férová). Toto řešení je naprosto nevhodné pokud jde o zimní období, chodci a jezdci na koních se na této cestě na rozdíl od cyklistů vyskytují celoročně, v zimě se bude po celé délce betonové stezky tvořit náledí. Zkrátka: cesta se stane dopravním hřištěm (což by šlo, pokud by se nejednalo o tradiční „procházkovou“ trasu, ale o doposud nikým nevyužívaný prostor), v zimě potom kluzištěm. V neposlední řadě: část trasy je vedena (dobřichovická hráz) podél pozemků, které mají vchody do zahrad přímo u stezky. O vhodnosti takto vedené trasy pochybuje i ČSN 73 61 10. (Výňatek z ČSN 73 61 10 týkající se cyklistické dopravy - kap. 10.4.3.5: *Není vhodné je zřizovat v místech častého křížení s provozem chodců (vchody do objektů apod.) a tam, kde má přidružený prostor pobytovou funkci.*)

Proč nadále problematizovat povrch trasy?

Betonová cyklostezka má pro cyklistu samozřejmě na první pohled jen samá pozitivita (povrch je nenáročný a cyklista se nezašpiní). To ovšem musíme vycházet z předpokladu, že něco takového dotýčný vyhledává. Mnoho cyklistů, kteří se nám podepsali pod petici, je naopak spokojeno, že může jet přírodou, taková cesta jim při-

jde malebná a v neposlední řadě bezpečná. Po přírodních cestách se nejedí nikdy tak rychle jako po zpevněném hladkém povrchu, cesta není monotónní, cyklista má čas povšimnout si krajiny kolem sebe, má zážitek z pobytu v přírodě. Cyklista na asfaltové nebo betonové stezce vlastně do přírody nikdy úplně nevstoupí, drží se své pohodlné stezky, ze které sleduje ubíhající krajinu jako ve filmu. Zejména v této trase jsou cyklisté zvyklí jezdit po „polňačkách“ a jistě by pro ně nebylo katastrofou, pokud by se s tímto faktem museli nadále smířit. Pevný povrch je mnohem méně bezpečný v případě pádu: padnout to trávy má jistě menší důsledky než padnout na beton. Zpevněný povrch má výhodu, pokud jde o projíždění těžké techniky, ale k tomuto účelu by stačily zpevněné úseky u přejezdů, nikoli v celé délce trasy (už ne vůbec u tůň, kudy těžká technika neprojde). Nakonec je otázkou, jak nákladná bude eventuální oprava trasy v případě povodně.

Jde to jinak?

Je možné, aby trasa byla vedena s ohledem na všechny účastníky provozu a územního řízení? Z našeho pohledu se zdá, že do jisté míry ano. Pokud investor přistoupil na kompromis přírodního povrchu na dobřichovické hrázi, proč by to nemohl vztáhnout na celou délku trasy? Pokud je trasa navržena jako součást mezinárodní sítě stezek Eurovelo, jistě není necelé 4 km dlouhý úsek z přírodním povrchem takový problém. Přírodních povrchů existuje celá řada a mají různou pevnost a propustnost, jistě lze zvolit ty nevhodnější pro jednotlivé úseky. Dále: tam, kde již zpevněné cesty jsou, měl by jich investor využít, anebo vést cyklostezku paralelně s těmito cestami a nikoli o kus dál přes travnaté pěšiny nebo úzkou hrátku porostlou stromy. Také doufáme, že rozsah kácení bude naprosto minimální. Nezdá se nám v pořádku, aby jen kvůli nutnosti vést cyklostezku o určité šíři bylo nutno kácet stromy.

Možná by Vás zajímalo, jak se na celou věc dívají všenorští, kterých se to z velké části týká. Obecně se dá říci, že ze Všenor zaznívají velmi různorodé hlasy jednotlivců, avšak jednotný názor nějaké skupiny na celou záležitost neznám. Všenorské zastupitelstvo se postavilo k projektu kladně, což nás poněkud zaráží, zejména vzhledem k původní podobě projektu (kterou *de facto* přijali). Zdá se nám, že by si svou vzácnou lokalitu kolem tůň měli místní hýčkat poněkud více. Doufáme, že se nám podaří přesvědčit další občany (i všenorské) o tom, že není zcela od věci prověřit kvalitu a přínos tohoto projektu. Také bychom rádi obrátili pozornost všech zúčastněných směrem k řece jako k prostoru, který by bylo nutno řešit nějakým komplexním způsobem, jelikož oblast u řeky má prioritně sloužit při povodních a zároveň je významným krajinným prvkem. Tyto dva ohledy by měly předcházet jakékoli plánované stavbě. Oblast tůň má velký potenciál v tom, že by se mohla pomaloučku přibližovat ke své původní podobě lužního lesa, že by tedy například mělo docházet k osazování vhodnými dřevinami (nikoli lípami, jak navrhuje investor). Dále se v této lokalitě skrývá bohatství v podobě chráněných druhů jako je ledňáček říční nebo výše zmínění plazi a obojživelníci a vzácné druhy hmyzu (například čmelák skalní, svižník polní). Jedná se o místo, které by mohlo lákat případně turisty svým přírodním bohatstvím, pokud se mu dostane náležitá péče. Také by si všenorští měli povšimnout opačné strany mince a řešit nelegální vršení odpadu u řeky. Našemu sdružení každopádně záleží na tom, co se u řeky děje, a chceme se o oblast dlouhodobě zajímat. Zatím jsme odhodláni nadále sledovat dění kolem projektu a budeme se snažit ovlivňovat rozhodování o stavbě ve prospěch místních občanů, krajiny a přírody. Snad je naše konání smysluplné.

*Za občanské sdružení Ardea
Kristýna Brunclíková*

ROZHOVOR

aneb ještě jednou cyklostezka

Redakce Kukátka oslovila i p. Michala Struhu ze Zkrášlovacího spolku pro Prahu-západ a položila mu několik otázek. Nyní přinášíme jeho odpovědi.

Kukátko: Vámi navrhovaná cyklostezka je projektem, jenž se v řadě aspektů velmi dotýká především dvou obcí: Všenor a Dobřichovic. Nehodláme mluvit za Všenory, ale v Dobřichovicích převládá mínění, že jste s nimi tak důležitou věc a tak zásadní zásah do krajiny od samého počátku málo či téměř vůbec nekonultovali. Rádi bychom se tedy zeptali, proč jste nevěnovali komunikaci s obcemi větší péči?

M. Struha: Jak již je v této zemi zvykem, každý projekt výstavby, ať už je jakýkoli, provází vždy řada pozitivních i negativních reakcí, přičemž ty negativní jsou obvykle mnohem hlasitější. V rámci přípravy a realizace projektu jsme vycházeli z následujících předpokladů:

Cyklostezka je součástí územního plánu jak ve Všenorech, tak v Dobřichovicích, tj. už dříve musela být nějakým způsobem projednávána možnost jejího vedení v těchto místech.

Před samotnou realizací projektu cyklostezky jsme jej konzultovali s představiteli obou obcí, kteří vyjádřili se stavbou souhlas. V době, kdy došlo k medializaci cyklostezky, pak tento souhlas opakovaně vyjádřilo jak zastupitelstvo obce Všenory, tak rada města Dobřichovice, přičemž jejich připomínky byly zapracovány v projektové dokumentaci.

Trasa cyklostezky Všenor - Dobřichovice je součástí cyklogenerelu Středočeského kraje,

kam byla navržena již na konci roku 2006 na základě studie zpracované paní arch. Brotánkovou.

Plánovaná cyklostezka řeší palčivý problém, který souvisí s rozvojem cyklistické turistiky v regionu, stávající provoz buď koliduje s autodopravou a chodí po frekventované silnici vedoucí z Jíloviště přes Všenory do Dobřichovic nebo po druhém břehu skrz chatovou osadu, kde opět dochází ke konfliktům s chaty. Zde dokonce došlo i k několika zraněním kvůli přílišné strmosti terénu. Zároveň by přirozeným způsobem došlo k propojení stávajících úseků cyklostezek v Černošicích a v Dobřichovicích. Tato fakta uvádím zejména proto, abych osvětlil motivy našeho zájmu o výstavbu cyklostezky.

K.: Proč trváte na pevném (betonovém) povrchu cyklostezky? Lze přece najít řadu příkladů z vyspělých zemí v našem okolí, kdy jsou pro rekreační cyklostezky či cyklotrasy ve volné krajině, navíc v záplavových územích a zejména v přírodně cenných lokalitách preferovány k přírodě šetrnější řešení, tedy např. mlatové cesty? Ostatně i Vy jste na části stezky na tento povrch přistoupili ...

M. S.: Argumenty typu „ve vyspělých zemích“ jsou velice laciné a vágní a jejich zlatý věkem byla především raná devadesátá léta, kdy se dalo argumentovat proti čemukoliv tím, že

v USA, v západní Evropě atd. se dělá to a to, bez přihlídnutí k tomu, zdali se to u nás nedělá lépe a zdali to odpovídá našim podmínkám, zkušenostem a tradicím, což má být základní argument. Ano, v zahraničí se skutečně v řadě míst využívají mlatové cesty, ale ještě častěji se využívají cesty betonové a asfaltové. Co se týče aktuálního stavu, tak v úseku vedeném v Dobřichovicích byl betonový povrch v souladu s podmínkami rady města Dobřichovice nahrazen v projektové dokumentaci mlatovým. A proč vlastně navrhujeme betonový povrch? Protože je v našem případě nejvhodnější, a to z následujících důvodů:

Beton je inertní materiál, vyrobený z přírodních materiálů, tj. neohrožuje životní prostředí, což lze doložit např. tím, že je používán k zaspávání vytěžených dolů apod., kde nesmí docházet k uvolňování žádných cizorodých, nebo snad dokonce toxických látek.

Beton je pevný, stabilní a trvanlivý materiál, který dlouhodobě odolává opotřebení a namáhání, a tudíž je z hlediska stavby cyklostezky ekonomicky efektivní, Vhodným technickým zpracováním nejlépe odolává tlaku vody v případě povodní, tj. při jeho zapuštění do země a srovnání na úroveň terénu a při využití tzv. flexibilních ocelových čepů, které zabraňují jeho praskání v důsledku tlaku přívalové vlny; mlatové povrchy jsou při povodni zcela zničeny (dle aktuálních zkušeností s povodněmi v ČR).

K.: A k tomu tématu dovoluji ještě dvě podotázky: Jak byste zajistili zimní údržbu oné betonové cesty?

M. S.: Pokud máte na mysli odhrnování sněhu, pak je třeba uvést, že cyklostezka je určena pro jízdu v jiných ročních obdobích, než je zima, především pak na jaře, v létě a případně na podzim, neočekávám velký problém s tím, že stezka bude zasněžená. Ostatně, kdo odhrnuje sníh v zimě na místech, kde má věst, nyní? A jak by bylo možno odhrnovat sníh na

mlatovém povrchu? Pokud už se kdokoli rozhodne odhrnovat sníh, beton je jednoznačně nejvhodnější povrch.

K.: Berete v úvahu riziko poškození takové cesty velkou vodou?

M. S.: Ano, viz předcházející odpověď.

K.: Konzultovali jste tak závažný zásah do krajiny se specialisty na místní floru a faunu? Jaké byly jejich závěry stran chráněných živočichů a navrhovaného kácení stromů?

M. S.: Úvodem k odpovědi na tuto otázku chci uvést, že si přírody vážíme a připravujeme projekty pro vytvoření a udržení biotopů pro chráněné živočichy a angažujeme se ve vytváření nových. Kácení stromů je nešťastné téma každého projektu, nejen v případě této cyklostezky. Na protipovodňové hrázi, na jejíž koruně má stezka vést, je vysázeno množství druhově nevhodných stromů, které jsou v současné době v nedobrému stavu a ohrožují své okolí (padání suchých větví, případně celých stromů při velkých větrných bouřích) a které rovněž v některých případech narušují pevnost a statickou funkci hrázi. Z těchto důvodů si majitel pozemku - Povodí Vltavy jako podmínku souhlasu se stavbou cyklostezky vyžádal odstranění těchto stromů. Nechali jsme si proto vypracovat dendrologický posudek, dle kterého mělo dojít ke kácení v souladu s požadavky majitele pozemku. Nešlo tedy a priori o to, že bychom chtěli kácet stromy, ale že jsme k tomu byli vyzváni vlastníkem předmětné stavby. Co se týče ochrany živočichů, tak dle vyjádření zoologa Středočeského kraje by cyklostezka jako taková neměla živočichy nijak ohrožovat. Navíc jsme navrhli v blízkosti tůň vybudování mostků, které umožní chráněným živočichům bezpečně migrovat v daném biotopu. V průběhu územního řízení jsme pak získali řadu připomínek od ochránců přírody, které jsme plně

OTEVŘENÝ DOPIS

akceptovali a kácení stromů výrazně zredukovali (z původně plánovaných 130 na méně než 30). Za vykáčené stromy navíc budou vysázeny nové a druhově mnohem vhodnější (lípa).

K.: Lokalita, na níž hodláte stavět 3 metry širokou betonovou cyklostezku, je frekventovaným rekreačním územím, v němž se jaksí „prolínají“ zájmy mnoha typů rekreantů (rybářů, turistů, cyklistů, pejskařů i lidí, kteří jdou jen tak na procházku k řece). A to po mnoho generací. Proč trváte na cyklostezce, která vzhledem ke svému odlišnému režimu provozu (srovnáme-li jej např. s cyklotrasou) pravděpodobně výrazně zkomplikuje spolubytí těchto různých typů uživatelů? (A to ještě nepřipomínáme bruslaře ...)

M. S.: Nejprve bych rád podotknul, že cyklostezka a cyklotrasa se neliší ve svém režimu, ale v tom, zdali se jedná o pruh cesty vyhrazený zvláště pro cyklisty, případně pro smíšený provoz cyklistů a pěších. Cyklotrasa představuje pouze vyznačení cesty v terénu pomocí cyklistických značek. Je to vlastně jen návod odkud, kam a kudy jet. Cyklotrasa může vést po lesní nebo polní cestě, po silnici a také samozřejmě po cyklostezce.

Máte pravdu v tom, že samotná existence cyklostezky se dotkne spousty rozdílných typů uživatelů, již nyní máme ohlasy od místních obyvatel, že by chtěli, aby povrch byl asfaltový, aby se zde dalo bruslit, cyklisté rovněž chtějí co nejlhadsší povrch a ti, kteří využívají část plánované cyklostezky jakožto místo pro procházky, stezku nechťejí vůbec. Nicméně, jak už jsem uvedl v odpovědi na otázku č. 1, cyklistická doprava bude v této obci pouze houstnout a navržená trasa je z hlediska různých parametrů optimální v tom, že ji svede mimo obytnou zónu a vytiženou dopravní komuni-

kace, tudíž dojde k eliminaci konfliktů a případných zranění v jiných částech obou obcí.

Co se týče rybářů, těm snad cyklostezka vadit nemusí, pejskaři mohou i nadále venčit své pejsky podél této cyklostezky a ti, co jezdí na koních, daný terén jistojistě rovněž v pohodě zvládnou. V rámci projektu bude navíc cyklostezka v problémových úsecích doplněna o tzv. zpomalovací prahy, které by měly přispět k větší bezpečnosti všech uživatelů. Cyklisté navíc toto území již hojně využívají, a proto si od cyklostezky slibujeme, že právě cyklisty svede na sebe a nebude docházet k rozježdění stávajícího terénu v okolí, jako je tomu dnes.

To, že se lidé v ČR neumí k sobě slušně chovat, není problémem cyklostezky, kvůli pirátovi z D1 také nepřestaneme stavět a užívat dálnice. Jde o to, abychom se naučili k sobě chovat slušně a ohleduplně, to je jediná vhodná varianta.

Ještě jedna poznámka: nevím, v čem jsou bruslaři horší cyklistů – jakožto uživatel cyklostezky, které jsou povětšinou smíšené, nemám s bruslaři problém.

K.: Jaké jsou plány společnosti Altstaedter Investment (s níž je Váš Zkrášlovací spolek úzce spojen) s pozemky, které vlastní v záplavové zóně Dobřichovic a Všenor?

M. S.: Nemůžeme vydávat stanoviska za společnost Altstaedter Investments a. s., nicméně chceme uvést, že spolupráce se spol. AI si velice vážíme, protože díky ní se nám daří naplňovat naše cíle, mezi které patří udržování a rozvoj kvality života a bydlení v malých obcích a tvorba bezpečného prostředí z hlediska dopravy, především pěší a cyklistické. Vzhledem k tomu, že naše projekty jsou časově a finančně náročné, uvítáme jakoukoliv podporu ze strany dalších soukromých subjektů, která přispěje ke zkvalitnění veřejného života na Praze-západ.

Redakce obdržela otevřený dopis občanů z Březové ulice, jenž se týkal výsadby zeleně, prováděné městem. Dopis jsme k vyjádření zaslali i p. starostovi Ing. M. Pánkovi. Jeho reakci jsme však do uzávěrky neobdrželi. Protože redakce považuje otázku veřejné zeleně za velmi cenné téma pro veřejnou debatu, uveřejňujeme otevřený dopis v plném znění. Pokud se nám podaří získat i reakci města, uveřejníme ji v příštím čísle.

V Dobřichovicích dne 14.11.2010

Vážený pane starosto,
Dovolte nám tímto způsobem reagovat na Vaši odpověď na petici občanů proti výsadbě stromů v Březové ulici, kterou jsme jako její signatáři obdrželi. Co bylo důvodem pro iniciaci petice občanů Březové ulice?

12. října brzy ráno 2010 nastoupila jistá firma do naší (Březové) ulice a po celé jedné straně vysázela stromy. Akce proběhla rychle a občané dotčené ulice, kteří o výsadbě nebyli informováni, neměli prakticky šanci jí zabránit.

Výsledek této rychlé akce:
Stromy vysázené nebezpečně blízko (někde dokonce pouze cca 30 - 40cm!!!!) od plotů/hranic pozemků, takže v horizontu několika let lze očekávat poškození plotů, podezdívek.

Celá alej je vysázená na jižní straně sousedních pozemků, takže budou těmto pozemkům a zeleni na nich stínit, čímž narušují jejich užívání a poškozují zeleň majitelů. V některých případech jsou obcí vysázené stromy přímo v těsné blízkosti již vzrostlých stromů, keřů, takže negativní efekt bude okamžitý.

Stromy jsou vysázené chaoticky, bez rovnoměrných rozestupů. Podél některých pozemků vysoká koncentrace, jinde dlouhá část neosázená, následovaná třeba 2-3 stromy. Celková estetika je absolutně otravná a odpuzivá. Nemluvě o totální nesmyslnosti – v okolních rozsáhlých zahradách je stromů a zeleně desítky kusů.

Jeden občan musel osobně zasáhnout, aby mu strom nebyl vysazen přímo před vjezdem do garáže!

U dalšího občana byly stromy po výsadbě odstraněny, před domem již rostou keře a další výsadba byla nesmyslná.

Na řadě míst možná nedodržené ochranné zóny inženýrských sítí (u jednoho pozemku již prý iniciováno zahájení správního řízení provozovatelem sítí).

Jednání některých zástupců obce na hromadné stížnosti dotčených občanů velmi arogantní a občanům sděleno, že obec nepovažuje za prioritu konsultovat podobné projekty s dotčenými občany. Pane starosto, jak si tohle může zástupce obce vůbec dovolit?!

Okamžitě byla iniciována petice a zaslána Vám, pane starosto.

Vaše reakce na petici (zdůvodnění) nás rozčílila a urazila a je jasným důkazem svévole a velmi nepoctivého jednání představitelů obce k jejím občanům, kterým mají sloužit. Především argumenty, které jsou – při veškeré úctě k Vám – trapné a mám pocit, že nás máte za hlupáky, pokud si myslíte, že se necháme obelhat takovým způsobem a celý problém tím bude uzavřený.

Snažíte se vyvolat dojem, že celá záležitost byla dobře míněnou aktivitou obce na podporu veřejné zeleně a námi vnímaný problém je v podstatě jen nedorozumění, z kterého si ale vezmete ponaučení. Pane starosto, neříkáte pravdu!

Dovolte mi vám připomenout několik faktů k vašemu zdůvodnění:

Starosta: ... „Protože se občané Dobřichovic dlouhodobě stavěli za ochranu zeleně, zastupitelstvo nepovažovalo za nutné celý projekt diskutovat s dotčenými občany a předpokládalo, že to nikomu vadit nebude ...“

Občané: Promiňte, ale toto je jen výmluva a snaha zamlžit pozadí celého rozhodnutí. Urbanistická komise obce ve svém vyjádření projekt jednoznačně zkritizovala jako bezúčelný, nekvalitní a narušující užívání pozemků soukromých majitelů (doslovně uvedeno, že výsadba na jižní straně bude stínit sousedním pozemkům). Navíc výslovně upozorňovala na riziko negativní reakce dotčených občanů a doporučila jeho projednání s nimi. Komise dokonce vyslovila podezření na účelovost celého projektu s cílem získat dotaci za každou cenu. Tak proč s námi hrajete tuto nepoctivou hru?! Jednoznačně podporujeme výsadbu nových stromů, ale neakceptujeme tento bezohledný způsob realizace a svévoli představených obce.

Starosta: „... Vysázené stromy již nelze odstranit, protože by obec přišla o dotaci a mohlo by to způsobit vlnu nevole u jiných občanů, kteří si zezeň přejí ...“

Občané: Pane starosto, jen se vymlouváte a neříkáte pravdu! Stromy odstranit lze. Jen se do toho obci nechce, protože by musela přiznat chybu a vysvětlovat ztrátu dotace díky tomuto chybnému rozhodnutí. Při vší úctě k Vám je toto obyčejný alibismus a ukázka Vaší neschopnosti přijmout odpovědnost za nekompetentní rozhodnutí. Pouze se vymlouváte na občany Dobřichovic a schováváte se za jejich podporu obnovy zeleně, protože nemáte jediný argument na podporu zpackaného projektu a bezohledného chování obce. Pane starosto, zcela hypoteticky, i kdyby rada neměla signál o možné negativní reakci, buď v ní sedí lidé, kteří nepoznají, že protest občanů proti kácení zeleně není totéž, co automatická podpora výsadby zeleně v nebezpečné blízkosti soukromého majetku bez předchozí konsultace s jejich majiteli, nebo je to skupina lidí, kteří si prostě dělají, co chtějí, bez ohledu na své povinnosti.

Pane starosto, proč představitelé obce záměrně ignorovali doporučení urbanistické komise a bez vědomí občanů rozhodli o tomto bezúčelném projektu narušujícím jejich práva, a to i přesto, že na to byli upozorněni?!

Na základě jakého povolení/rozhodnutí byl projekt realizován? Bylo vydáno rozhodnutí příslušného stavebního úřadu o provádění terénních, sadových úprav? Dále nás zajímá, zda máte vyjádření vlastníků sítí? Byl dodržen schválený projekt? Kdo výsadbu projektoval?

*S pozdravem Jan Brejcha
a obyvatelé Březové ulice*

Žáci školy v novém ...

DOKONČENÍ REKONSTRUKCE základní školy

V dnešních dnech probíhá ukončení projektu Zkvalitnění a rozšíření výuky pro 2. stupeň ZŠ Dobřichovice, v rámci něhož je rekonstruována část školní budovy v ulici Palackého. Jedná se o novější křídlo školní budovy ze třicátých let minulého století, které bylo kompletně modernizováno tak, aby všechny učebny odpovídaly současným přísným požadavkům na prostory pro výuku. Zároveň vznikly v podkroví této budovy tři zcela nové učebny, čímž dochází ke zvýšení kapacity naší základní školy, která se díky soustavnému trendu nárůstu počtu obyvatel v našem regionu dlouhodobě potýká s nedostatkem učeben. Tato rozsáhlá stavební úprava školní budovy byla z 80% hrazena z fondů Evropské unie, konkrétně z ROP NUTS2 Střední Čechy. Celkové náklady projektu dosáhly cca 10 mil.

Kč. V této souvislosti bychom rádi zmínili, že efektivním procesem výběrového řízení došlo ke slevě na dodávky stavebních prací a vybavení učeben o přibližně 1,75 mil. Kč, což znamená především úspory EU, a tedy i občanů Dobřichovic. I když ve zrekonstruované budově již probíhá výuka, za definitivní ukončení tohoto pro letošní rok patrně nejdůležitějšího projektu našeho města lze považovat až polovinu prosince, kdy dojde k odevzdání Závěrečné zprávy projektu a k podání žádosti o proplacení dotace jejím poskytovatelem. Na rekonstrukci novější části školní budovy by v budoucnu měla navázat další, ještě rozsáhlejší stavební akce, v rámci níž dojde ke zbourání starší části školy z roku 1862 a dostavbě moderního křídla školní budovy.

M. Pánek

STRASTI CHODÍ leč v pluku

K výše uvedenému citátu, který jsem si vypůjčil od Shakespeara, bych dodal, že se tak děje zejména po sedmdesátce. Mám přítom na mysli pouze strasti fyzické, neboť o strastech rázu psychického, jako třeba že k vám nesmějí vnoučata, raději pomlčím. Když jste byli mladí, tak vás sem tam nějaké ty strasti také navštívily, ale skoro určitě nechodily v pluku, a navíc vás aspoň některé po jisté době opustily. Navštíví-li vás však nějaká, když už jste v důchodu, zůstane u vás většinou natrvalo a za chvíli určitě přijde další. Díky různým medikamentům a rozvinutému zdravotnictví můžete sice jejich působení zmírnit, ale stejně je to jen dočasné a úplně se jich nezbavíte.

K pluku strastí, kterým se u mne zalíbilo, přibyla v poslední době další – začínám špatně slyšet. Žena sice tvrdí, že jsem nahluchlý už dost dlouho, ale zatajil jsem jí, že některé výzvy, abych konečně něco spravil a dal do pořádku, jsem neslyšel nikoli kvůli tomu, že jsem je neslyšel, ale proto, že se mi jeví jako málo aktuální, neboť to „něco“ dosud fungovalo, i když jen jakž-takž. Nicméně jsem si po jisté době sám povšiml, že to asi s mým sluchem nejlepší opravdu nebude. Nedávno k tomu přispěla příhoda, kdy se mi na semináři představoval nový student, jehož jméno jsem dobře neporozuměl, takže jsem se zeptal „Říkal jste Berger?“, načež se na mne udiveně podíval a odpověděl: „Ne, Sláma.“ Od té doby se snažím vyvarovat se toho, abych v rozhovoru s kýmkoli opakoval slova, která slyším, protože už vím, že to, co slyším, nemusí být totožné s tím, co dotyčný řekl.

Když máte podobné potíže a s někým zapředete rozhovor, nebo když ho někdo zapřede

s vámi, je dobré zařídit to tak, aby probíhal v prostředí, kde se rušivé zvuky, pazvuky a dozvuky pokud možno nevyskytují. Dříve to nebyl problém, ale dneska? Skoro v každé hospodě, restauraci a v super- i hypermarketu vyhrává reprodukováná hudba nebo běží televize a míst, kde můžete rozumět tomu, co vaše spolence říká, je pomálu. V hlučném prostředí navíc přichází ke slovu Lombardův reflex: aby si přítomní rozuměli, mluví na sebe stále hlasitěji, čímž hladina kraválu dále stoupá, takže nakonec na sebe hulákají všichni a ti sluchově postižení nerozumějí už vůbec ničemu. Všiml jsem si však, že mám mírné potíže nejen v prostorách hlučnějších, ale i jinde; vysvětluju si to tím, že špatná akustika je dneska všude, což za Rakouska ani za mých mladých let nebývalo.

Být nahluchlý není žádná tragedie; k životní pohodě to sice příliš nepřispívá, ale v některých situacích může nedoslýchavost působit vesele, někdy i komicky. Na úsměvy, které obvykle následují po mé odpovědi na něco jiného, než jsem byl tázán, jsem si zvykl a беру to s pochopením - i mně to kdysi připadalo legrační! Chápu rovněž soucitný povzdech, protože z dřívějších zkušeností vím, jaké to je, když se pokoušíte s někým se domluvit a vidíte (nebo spíš slyšíte), že je to marné. Je mi také jasné, že na neustálé dotazy „Co?, Co jste to říkal?“ může ten, kdo vám něco vysvětluje, reagovat trochu podrážděně, ale i to беру s nadhledem. Možná máte dojem, že bych mohl předcházející „problémy“ nemít, když bych si opatřil sluchadla. Po nenápadných narážkách manželky napadl tento nápad i mne – sluchadla jsem si obstaral, párkrát jsem je použil, ale od té doby leží v úhledné

krabičce a čekají. Není to kvůli tomu, že by nepomáhaly, ale proto, že mám dojem, že to bez nich zatím ještě jde. Vůbec ale nepochybuji o tom, že jejich čas přijde.

Jak je z předcházejících řádků patrné, s touto svou „strastí“ jsem se smířil a je nám spolu poměrně dobře. Jste sice „ochuzeni“ o některé pořady televizní zábavy, ale můžete se vrhnout na sepisování pamětí, zkomponovat symfonii nebo kvartet, případně napsat nějaký článek, nejlépe do Kukátka. A také vám nic nebrání v tom, abyste si něco zajímavého přečetli; shodou okolností se mi nedávno dostal do ruky román Davida Lodge „Nejtíší trest“ vydaný Mladou frontou v roce 2009 a s jeho

nahluchlým hrdinou jsem prožil nejednu radostnou chvíli. Můžete také v duchu rozmlouvat sami se sebou nebo se svým čtyřnohým přítelem, a protože takový rozhovor probíhá beze slov, rozumíte mu, i když vám uší moc neslouží. Ani o zpěv ptáků, šumění deště či vzdálený výskot hrajících si dětí nemusíte přijít, když trochu napnete zbývající sluch a náhodou kolem nejede žádné auto. A večer nebo v noci – není-li zataženo – vám nic nebrání v tom, abyste se zadívali na oblohu, k čemuž dobrý sluch taky nepotřebujete, protože hvězdy mlčí, na žádné otázky neodpovídají a nechávají na vás, abyste si na ně odpověděli sami.

HgS

NORDIC Walking

Úvod, instruktáž

Je Vám 28 let, jste naprosto zdravá žena sportovkyně, která stráví mnoho hodin týdně tréninkem a hledá doplňkové vyrovnávací tréninkové formy?

Jste muž, je Vám 54 let, máte občasné bolesti v pravém kolenu a jste rekreační běžec? Nebo je Vám 60 let, jste žena a lékař Vám právě sdělil, že jste ohrožena osteoporózou a jste absolutní sportovní začátečník? Vás všechny by mohl zaujmout Nordic Walking (dále NW).

Jedná se o velmi zajímavou sportovní disciplínu, jejímž základem je chůze spojená s pohyby paží s holemi. K rytmickému pohybu paží se využívají hole stejné délky jako při klasickém běhu na lyžích. Tímto způsobem se do pohybu celého těla mohou intenzivně zapojit také paže. Původ tohoto sportu pochází z letního tréninku lyžařů-běžců,

kterí chtěli zachovat průběh pohybu a sílu důležitých svalových partií, které jsou pro běh na lyžích nezbytné.

Na jaře r. 1997 byl Nordic Walking poprvé ve Finsku jako samostatný sport pro všechny předveden veřejnosti tak, jak jej známe a provozujeme v dnešní podobě. Toto velmi efektivní sportovní odvětví se pak ve Finsku stalo lidovým sportem a odtud se přes ostatní skandinávské země rozšířilo do střední Evropy.

Jde o sportovní odvětví, které je bez výjimky vhodné pro všechny „pohybuchtivé“ lidi. Nordic Walking je velmi jednoduchá, ale také velmi přirozená forma pohybu. Tomuto pohybu se lze velmi jednoduše naučit. Úžasné na Nordic Walkingu je právě to, že každý může s tréninkem začít, bez ohledu na výkonnost, věk a pohlaví. Doporučuje

se ovšem také vštípit si správnou techniku pohybu, což Vám může zprostředkovat kvalifikovaný trenér, který je vyškolen nejen v oboru Nordic Walking, ale má i dostatečnou znalost sportovní znanosti a zejména znalosti v oboru fyzioterapie. Odborné instruktáže nabízejí už i v České republice rehabilitační a sportovní centra, lázně i hotely a kontakty na ně objevíte nejspíše na internetu. V roce 2003 vznikla také česká asociace Nordic Walkingu. Základy se lze naučit během hodinové až dvouhodinové instruktáže. Součástí instruktáže bývá vysvětlení základních principů pohybu při NW a nácvik základních pohybových stereotypů při NW. Jedná se především o pohybový stereotyp chůze s holemi, případně běhu s holemi. Během instruktáže klient s instruktorem provede nácvik stereotypu chůze, případně i běhu, při kterém dochází ke střídání dolních končetin a paží s holemi. Za velmi důležitou součást instruktáže považují nácvik a korekci stereotypu odvíjení chodidel od podložky. Při instruktáži také pravidelně doporučují některá protahovací, relaxační a posilovací cvičení s holemi. Jedná se o cvičení, která Vám pomohou prohřát, protáhnout a uvolnit svaly nebo skupiny svalů (například svalstvo na zadní a vnitřní straně dolních končetin, svalstvo beder, trapézové svaly), které často bývají vlivem statické zátěže (sezení v autě, za počítačem) ztuhlé a zkrácené, dále cvičení vhodná k automobilizaci kloubů a cvičení často se vyskytujícími oslabených svalů. Důležité je zajímat se při instruktáži o individuální situaci klienta, o to, zda je zcela zdravý nebo zda má určité zdravotní obtíže, jak je trénovaný, co očekává od této disciplíny...? Součástí instruktáže NW bývá také doporučení vhodné výbavy, jako jsou hole na NW, obuv a oblečení. Hůlky Vám při instruktáži zapůjčí a také Vás naučí s nimi zacházet (jak nastavit velikost u teleskopických hůlek, upevnění řemínek na ruku, použití gumových nástavců na hroty

hůlek, apod.), takže sport můžete vyzkoušet bez jakýchkoliv vstupních nákladů na vybavení.

Nordic Walking - kineziologické, zdravotní a tréninkové aspekty

Optimální tempo při Nordic Walking z hlediska zdravotního sportu je 5 - 6 km/hod. Při tomto tempu chůze jsou paže schopny optimálně pomoci při celkovém stereotypu pohybu těla. Pro zvýšení intenzity pohybu je možné stále udržovat tempo chůze, ale stále aktivněji zapojovat do stereotypu paže. Zvláště důležité je zapojení chodidla do stereotypu chůze, je třeba dbát na správné odvíjení chodidla od podložky a zapojení chodidla při došlapech a doskocích. Zabráníme tím přetížení v oblasti hlezenního, kolenního a kyčelního kloubu.

Nordic Walking je vynikajícím sportem pro udržování nebo zlepšování fyzické kondice i pro snižování nadváhy. Každý si při něm může zvolit tempo a intenzitu cvičení, kterou zvládne. Proto je vhodný pro nejrozličnější cílové skupiny: je ideální pro sportovní začátečníky a opětovné začátečníky i osoby, pro které je jogging příliš namáhavý a klasická chůze příliš málo intenzivní. Hodí se však i pro zdatné sportovce jako doplňkový sport, cvičení pro zvyšování kondice a zlepšování svalové koordinace. Pro výkonnostní formy tréninku existují další možnosti, například běh s použitím holí, variace skoků s použitím holí, běh do schodů s použitím holí, překážkové běhy a běhy v různě náročném terénu. Doporučujeme vám také vycházku s holemi, na kterou můžete vzít i vaše partnery nebo celé vaše rodiny. S partnerem lze například provádět cvičení, která jsou jinak proveditelná pouze se speciálním nářadím ve fitness centrech. Dětem (a nejen jim) můžete výlet v duchu NW zpestřit posilovacími a protahovacími cvičeními s holemi a hrami se skokovými a krokovými prvky. Starší, případně zrakově handicapovaní lidé zase ocení skutečnost, že hole zlepšují

jejich stabilitu (nejen) v terénu a dodávají jim velmi jistý pocit při chůzi, a tím bezpečnou možnost pohybu.

Přínos Nordic Walkingu ocení i lidé s nejrůznějšími zdravotními problémy. Je to optimální outdoorový trénink k redukci váhy; je velmi vhodný pro lidi s ortopedickými problémy (potiže v kyčlích, v kolenou, v zádech), protože je NW, ve srovnání s během, obzvláště šetrný ke kloubům a vazům dolních končetin (oproti běhu zde chybí fáze pohybu ve vzduchu, tedy fáze letu). Fyzioterapeuti i lékaři doporučují Nordic Walking jako nejvhodnější outdoorové sportovní odvětví k rehabilitaci po sportovních úrazech.

Účinky tohoto sportu na celkovou kondici organismu i na zdraví člověka jsou vynikající. Při optimální technice Nordic Walking aktivuje a trénuje, díky pohybu paže-hůl, 90% celkové svaloviny těla. NW je o 30-40% účinnější než walking bez holí. Čím více svalů je zapojeno, tím větší je spotřeba energie, takže spotřeba kalo-

rií ve srovnání s chůzí bez holí je vyšší. Nordic Walking zlepšuje srdeční činnost a výkon oběhového aparátu, trénuje aerobní vytrvalost (schopnost hospodařit při fyzické námaze s dechem). Je méně namáhavý než jogging, ale ne méně efektivní. Je také vhodnou relaxací při stresu a jednostranné práci, protože harmonizuje napětí svalstva v celém těle.

Ve Skandinávii propadly tomuto sportu celé rodiny – od těch nejmenších po nejstarší generaci. Vybavení je totiž snadno dostupné, na rozdíl třeba od horského kola s ním můžeme snadno cestovat, protože teleskopické hole lze složit a schovat třeba do batohu. Navíc nepotřebujete nikam cestovat – Nordic Walking je sport, který lze provozovat přímo v okolí bydliště, takzvaně „od dveří ke dveřím“. Lze jej provozovat po celý rok a kdekoliv, protože není závislý na terénu a ročním období nebo počasí.

*J. Týkalová, CKP Dobřichovice
(pokračování příště)*

JUDR. OTAKAR GUTH

rodinná kronika

Pro tuto i následující historickou rubriku bychom chtěli nabídnout portrét zajímavé osobnosti JUDr. Otakara Gutha a zároveň jeho velice zajímavé vzpomínky na dávné Dobřichovice i na obce okolní.

V září 2008 v židovském časopisu Roš Chodeš uveřejnila paní Olga Hostovská, dcera spisovatele Egona Hostovského, článek *Mecenáš Otakar Guth*. Jedním z mecenášů, kteří finančně podporovali jejího otce v jeho prvních literárních

pokusech v době před II. světovou válkou, byl i JUDr. Otakar Guth, významný představitel pražského českožidovského asimilačního hnutí. Egon Hostovský mu dedikoval svou knihu povídek *Cesty za pokladem*.

Dr. Otakar Guth byl synovcem dobřichovického řezníka a obchodníka, pana Josefa Gutha, o jehož rodině jsme v Kukátku již psali (XXIV/2008, č. 4 – Zima).

Pravnučka Josefa Gutha, paní Eva Pezlová, mi dala k dispozici stručnou rodinnou kroniku, kterou napsal Dr. Otakar Guth v r. 1939. Jeho vnuk, Jan O. Hellmann, žijící v Dánsku, mi poslal text Olgy Hostovské. Kronika je pro nás cenná tím, že zachycuje i život v Letech ve 2. polovině 19. století.

Dr. Guth vydal r. 1925 spis Podstata židovství, několik beletristických próz, např. Starý dům (1937), v němž popsal své zážitky z mládí prožitého v josefovské čtvrti na břehu Vltavy ještě před asanací. Jeho otec se tu jmenuje Karel Braun a autor, jeho syn, Petr Braun. Pod pseudonymem Marten publikoval své literární, divadelní a výtvarné kritiky. Byl aktivním činovníkem studentského českožidovského spolku Kapper, účastnil se Čapkových čtvrtků na Malé Straně a podporoval mladé umělce. Narodil se r. 1882 v Letech u Dobřichovic, po maturitě na praž-

O. Guth v r. 1932.

ském akademickém gymnáziu vystudoval práva. Zemřel v Terezíně 14. 8. 1943.

JuDr. Otakar Guth: z naší rodinné kroniky. Psáno mým dětem.

Započato v květnu 1939.

„Až umřu, nic na tomto světě se nestane a nezmění,

jen srdcí několik se zachvěje v rose jak k ránu květiny,

tisíce umřely, tisíce se mnou umrou,

tisíce na smrt jsou znaveni,

neboť v smrti a zrození nikdo nezůstal jediný.“

Jiří Wolker

I.

Za svých studentských let četl jsem kdysi tyto verše:

„Píši tyto řádky, nevím pro koho,

všecko je přelud, přelud beztoho.

Nálady záchvěv sladký a krátký,

chytám v ty řádky.“

Ale já vím, pro koho píšu tyto řádky. Píši je pro své děti a eventuelně pro jejich potomky. Také nechci zde psát dojmy a nálady, ale fakta. Přál bych si, aby mé děti jednou v těchto poznámkách pokračovaly.

Narodil jsem se 9. května 1882 v Letech u Dobřichovic. Rodiče byli chudí. Tatínek – Leopold Guth – se narodil ve Všehoněch – Černolicích dne 4. 11. 1853; maminka Vilma se narodila dne 15. 6. 1853 v Kolodějích u Tábora. Vzali se, když tatínek přišel z vojny. Maminka měla věna 300 zlatých, tatínek nic. Zlí lidé říkali, když se jim později vedlo líp, že se přistěhovali do Letů na trakaři. Nebyla to pravda, ale mnoho toho neměli. Tatínek zažádal u okresního hejtmánství o povolení k hausírování, maminka si otevřela v Letech čp. 21 obchod smíšeným zbožím. (*Dnes Obecní úřad Lety.). Měli jsme původně krám a jeden pokojík, později když zemřel otec našeho domácího Fran-

tiška Vláška, jsme získali o místnost víc. Tak to tedy začalo. Svatba byla dne 19. října 1876 v Radotíně. Tatínek byl takto vyučený sklenář po svém otci, dědečkovi, jenž byl rovněž sklenářem. V naší rodině je uschován diamant na řezání skla jako umočinka na tyto časy.

V krámku bylo málo místa pro mnoho věcí. Byly tam látky, petrolej, mouka, sůl, koření atp. V pozdějších letech získal tatínek trafikou (bylo mu 34 let) a tím se obchod oživil a zvedl. Byl to těžký život. Tatínek si naložil do modré plachty textilní zboží, co mohl unést, a s rancem na zádech chodil po vesnicích. Jeden den Řevnice, druhý den Dobřichovice, třetí den Rovina, čtvrtý Mořina, pátý vilová čtvrť Dobřichovice - tzv. Brunšov - a někdy i Lety. Pamatuji se, jak se vracel unavený, záda měl v létě spařená a bolestivá. Byl prostřední postavy, modrých očí, slabší konstrukce, tmavých vlasů. Asi do svých čtyřiceti let nosil plnovous, později ho shodil a měl jen knír. Byl vynikající plavec, naučil ho tomu na vojně cirkusák Jung. V mladších letech plaval hravě v Berounce z Letů do Dobřichovic. Nás děti naučil také plavat. Maminka byla slabá a dlouhá léta trpěla migrénou. Měla bohaté vlasy, copy jí spadávaly až ke kotníkům. Zatímco tatínek chodil s rancem a kupoval obilí a co se dalo, jako nůše atp., maminka byla od rána do večera v krámu, vařila, prala, myla podlahu, na nás všechno dělala.

Byli jsme tři děti. Nejstarší Rudolf, narozený 8. 12. 1876 (zemřel 2. 11. 1918 ve věku 42 let), prostřední Matylda, narozená 6. 11. 1878, a nejmladší já. Byl jsem mazánek; někdy se nejmladšímu venku říkalo vejškrabek.

V Letech byla ještě jedna židovská rodina – Bayerovi. Měli děti jako smetí, čtyři syny a dvě dcery. Podlahu měli hliněnou, dělali jsme tak důlek do země a hráli kuličky. Proti Bayerovým jsme byli boháči. Starý Bayer kupoval peří a kozy.

Lety byla malá vesnička na levém břehu řeky Berounky - 16 čísel bylo selských; ostatní byli domkáři. Mezi oběma byly zahrady. Sedláci nebyli žádní boháči. Největší statek míval Košák, později p. Švéd, p. Babička měl 100 strychů polí. Dřeli se na polích od rána do večera s rodinou a chasou. Maso jedli ve vsi i u nás za mých dětských let jen jednou za týden; jinak kávu, škváňky, knedlíky, buchty. Jen v zimě, když se zabíjelo, bylo lépe. To jsme také dostávali vejslužku po řadě ze všech statků (jitrnice, ovar, jelítka) a my zase na oplátku roznášeli po statcích macesy. Krajina byla rovinatá, pole úrodná. Celá obec byla katolická, jen my a Bayerovi jsme byli židé. Ale antisemitismu tu nebylo. Mezi námi a okolím nebylo rozdílu. Doma se mluvilo jen česky, rodiče uměli německy, ale vedle toho spíjeli ještě německo-židovsky. Mluvili tak zřídka, zejména ne tatínek. Jen někdy, když chtěli něco říci, čemu jsme neměly my děti a služka, když jsme se na služebnou později zmožili, rozumět. V sobotu a o veliké svátky chodívali jsme do kostela do Všehon. Bylo to 1 ½ hodiny tam a 1 ½ hodiny zpět. Jako dnes vidím starou modlitebnu v soukromém domě, kde se modlil dobřichovický Friedmann* a po jeho smrti jeho bratr, všehonský Friedmann. Byla tam řada lavic jako ve škole, německá modlitba za císaře Františka Josefa I., ve vedlejším pokoji byly o svátcích odděleny ženy. Muži měli na sobě talisy a o svátcích bílé čapky a bílé kytlice (košile), v nichž se židé pochovávají. Chodil tam Beck z Vonoklas, muž s obrovskou, přímou nestvůrnou hlavou, pro něhož museli kloboučníci dělat zvlášť na míru klobouk; chodil tam z Dobřichovic bratr tatínkův, strýc Josef Guth, řezník a obchodník, s jehož chlapci, bratrance Karlem a Rudou, i děvčaty, Emmou, Zdenkou a Olgou, jsme se upřímně kamarádili; dále z Dobřichovic Fürth,** Kraus,*** Fröschl,**** Friedmann; z Řitky bratr mamčin, strýc Josef Wein-

feld, ze Všenor a z Klínce dědeček. Ještě ho vidím před sebou, dědečka ze strany maminčiny, Davida Weinfelda. Měl licousy à la císař František Josef, na vojně u dělostřelců poněkud ohluchl. Byl dobroák, měl nás rád a ochotně jsem s ním capital ze Všenor z kostela pěšky do Klínce, kde měl krám. Babička byla jeho druhá, respektive třetí žena, byla mi kmotrou. Byla - jak se říká - metr, pedant na pořádek a strašně přísná. Z ní jsem měl strach, ale dědečka jsem měl rád. Dědeček byl třikrát ve válce, válčil pod vedením Radeckého a byl tzv. potentátní invalida. Dostával nejprve 13 krejcarů, později 40 krejcarů denně. Modlení v kostele mělo zvláštní ráz. Dobřichovický Friedmann i jeho všenorský bratr byli židovští písmáci a zpěváci. Měli dobrý hudební sluch, znali Písmo lépe než jinde učený rabín.

Ale smutné mládí jsme neměli. Hráli jsme si s dětmi z celé vsi, na Velikonoce jsem chodil s řehtačkou a zpíval s ostatními: „Na Velký pátek, Bílou sobotu, Ježíše Krista ukřižovali, kopali jámu, Ježíši Pánu atd.“ Prázdniny jsme trávili v Berounce, kde jsme se koupali jako kachňátka třeba desetkrát za den, na zahradách, v třešňovce a na polích. Sedláci nás měli rádi, hrušky a třešně mohli jsme si vzít, kde jsme chtěli. Na vsi byl jeden člověk, jenž se odlišoval od ostatních. Jmenoval se Josef Houd, ale říkali mu Houda. Uměl hrát na housle, byl chytrý, ale alkohol a karty ho zabily. Měl hodnou ženu, spoustu dětí, měl statek a hostinec, ale všechno prohrál. Pamatuji se jako hoch, jak jednou o posvícení utekli všichni jeho příbuzní k nám, hrozil, že je zabije; husu na pekáči vyházal na náves, papírovými penězi zapaloval si dýmku a na lidi bral sekeru, šlo to s ním se stupně k stupni, skončil v pastoušce, vlastně v chudobinci. Jednou když převážel opilý lidi, spadl do řeky a utopil se. Jak žil, tak umřel. Ale to byla výjimka. Jinak to byli lidé hodní,

každý měl své chybičky a chyby, ale srdce měli i cit na pravém místě. Tak jsme rostli: bratr Rudolf i sestra Matla chodili do Řevnic k Fischerovým na privát, bratr, jenž byl nadprůměrně nadaný, udělal hned zkoušku do 2. ročníku reálky. Sestra i já chodili jsme pak do obecné školy v Dobřichovicích, kde byl řídícím učitelem František Bobek; učil nás Karel Eichler a hlavně měl na nás dobrý vliv učitel Hugo Švéd.

Moje sestra měla pěkný rukopis, malovala panenky až radost. Rudolf byl vynikající matematik. Základy němčiny a hebrejštiny dával nám v Dobřichovicích p. Král, ***** takto obchodník s kožemi, ale hodný a svědomitý člověk.

Když mi bylo asi 10 let, dali mne naši do Sobědruhu u Teplíc (Soborten) do obecné německé školy asi na ¾ roku. Mnoho jsem toho z němčiny neuměl, ale časem se to poddalo a šlo to. Bydlel jsem u maminčina bratra, Karla Weinfelda, jenž byl kdysi za mladých let ve Vídni na vandru na Herbergu. Byl krejčí, měl dva syny mladší než já. Maminka měla v Teplících ještě dva bratry: strýce Ferdinanda Weinfelda a Eduarda Weinfelda. Ferdinand byl čalouník, žena mu oslepla, o všechno přišel, jen ne o svůj humor; Eduardovi zase nešla krejčovina, žena mu umřela, chytil se jiného a uchytil se. Tihle tři maminčini bratři se měli strašně rádi. Snášeli spolu dobré i zlé, nikdy si neřekli zlé slovo. Bylo to zase prostředí chudých lidí, kam jsem přišel. Viděl jsem chudé havíře, jak se těžce potili; viděl jsem dělníky - české dělníky - jak se dřou do úpadu. Vedle toho přišel jsem do prostředí hodně zbožného.

Doma se sice, dokud jsme byli malí, také zachovávaly hlavní svátky, ale v Soborten to bylo jinak. Pátek večer a sobota, to bylo všechno přesně podle předpisu, až mi oči přecházely. Měl jsem dobrý základ od starého Krále v hebrejštině, v Soborten mě učil rabín Galandauer a zakrátko

to vypadalo tak, že snad ze mne bude také nějaký rabín. Naštěstí to dopadlo jinak. Rovnou z německé školy v Soborten skočil jsem do primy akademického gymnázia.

Maminka mé maminky, tedy moje babička, měla černé oči, černé vlasy, byla hezká i vzdělaná. Svůj osud vypsala v románu, ale nevydala ho. Moje maminka byla do pěti let u svého dědečka Emanuela Weinfelda, rabína v Tetíně, od pěti let u svého otce Davida Weinfelda v Klínce. Chodila v Praze do školy. Odešla z domu do Radotína, potom do Ořechu. Měla 7 zl. měsíčně, když jí bylo asi 20 let. V Ořechu byla 2 ½ roku. Hebrejsky se jmenovala Sára, moje maminka Nindl bas David (dcera Davidova) a bas Sara (dcera Sárina). Moje maminka Vilemina Guthová zemřela 21. 10. 1937 ve čtvrtek v 7 a půl h. večer v Řevnicích a je pohřbena ve Strašnicích na židovském hřbitově vedle tatínka. Dědeček mé maminky Emanuel Weinfeld, rabín v Tetíně, † 1867 ve věku 72 let, je pochován v Litni. Můj dědeček, David Weinfeld, zemřel, když mi bylo 10 let, v r. 1892 ve věku 65 let. Žil v Klínce u Mníšku.

Poznámky ke jménům dobřichovických židovských rodin - J. Váňová.

* Julius Friedmann byl obchodníkem v domě č. 9 na Pražské ulici.

** Fürth Mojžiš, jeho žena Kateřina a syn Adolf žili roku 1866 v č. 41 v dnešní ulici 5. května, dům je zbořen.

*** Krausovi žili v ulici Palackého č. 23. Vilém Kraus (1861 - 1939), obchodník s obilím, syn Eliáše a Kateřiny Krausových, kteří žili v domě č. 28 v Palackého ulici, se oženil s Marií (*1874) a měli 4 dcery:

1. Františka, provdaná Urbachová (*1895) a její manžel Viktor Urbach (*1889) zahynuli společně 1. 10. 1944 v Osvětimi. V Osvětimi zahynula i jejich dcera Eva Urbachová (*1923). Tereziín přežil syn Jin-

dřich a hned po návratu se odstěhoval do Bílého Kostela nad Nisou.

2. Marta Krausová, provdaná Černá (*1898) přežila holocaust, odstěhovala se do Prahy.

3. Paula Krausová, provdaná Freudenfeldová (*1900) a její manžel Otto Freudenfeld (*1891) zahynuli společně v Osvětimi.

4. Irma Krausová, provdaná Körperová (1905) a její manžel Karel Körper (*1899) zahynuli společně v Osvětimi.

**** Fröschlovi bydleli v dnešní ulici 5. května v domě č. 13, dům je zbořen. Ze stodoly byla postavena hasičská zbrojnice. V domě bydlíval v 19. st. Abraham Urbach, řezník a obchodník s dobyt看, měl porážku a výsek masa. Jeho dcera Kateřina (*1839 †1906) se provdala za Ignáce Fröschla z Mořiny (*1831.) Měli 7 dětí. Hospodářství a obchod převzal syn Karel Fröschel (* 1872) a jeho žena Olga, rozená Neumannová (*1884 v Krabošicích). Společně zahynuli 15.10. 1942 v Treblince, jejich dcera Malvína, provdaná Epsteinová (*1911) zahynula v Zamošči spolu s malou dcerkou.

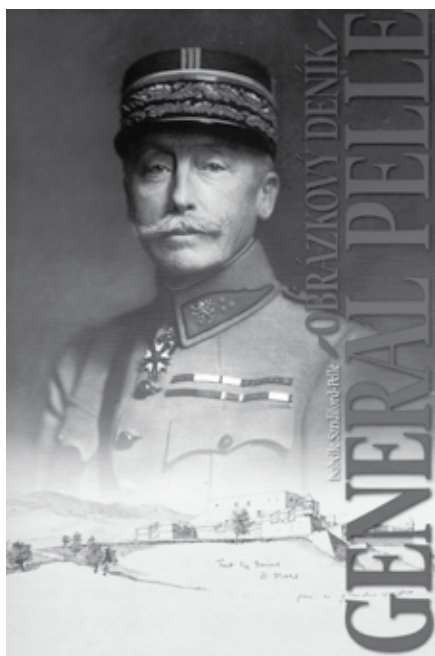
***** Rodina Králova žila po r. 1890 v domech č. 19 a č. 16 v ulici Palackého. Jakub Král (*1843), obchodník s kůžemi, sem přichází z Pacova. Žije tu s ženou Matildou (*1855) a dětmi: Růženu (*1877), Gustavem (*1879), Klárou (*1880), Hynkem (Ignác, *1884) a Otílií (*1891). Gustav Král zahynul za války v Lublinu spolu s manželkou Štěpánkou, roz. Ornsteinovou (*1890). Hermína Králová, provd. Isternitzová zahynula v Treblince. Hynek Král zahynul spolu s ženou Růženu, roz. Schubertovou 12. 5. 1944 v Lublinu. Ottilie, provd. Pollacková, zahynula za války v Izbici. Syn Gustava Krále, Heinz (Jindřich) Král (*1916) zahynul spolu s ženou Editou, roz. Klugeovou (*1918) v Osvětimi.

Zpracovala J. Váňová (pokračování)

GENERÁL PELLÉ

(obrázkový deník)

Pro tuto rubriku Osobnosti nabízíme velice zajímavou knihu, jež je zároveň portrétem významné osobnosti, jež spojila část svého života s naší obcí, ještě přesněji s vilou na křižovatce Krajníkovy a Svážné na Brunšově.

Tato publikace vyšla nákladem Ministerstva obrany ČR v české a francouzské verzi a poprvé byla představena na francouzské ambasádě při příležitosti státního svátku Francie 14. července t.r. Autorkou je Isabelle Sandford-Pellé, vnučka generála Pellé a jedna ze čtyř dcer Maryšky Pellé, kterou znalo mnoho lidí z Dobřichovic. Maurice Pellé je zde představen nejen jako významný voják, diplomat, tvůrce Československé armády, ale i jako mi-

lovník umění, výborný kreslíř, ilustrátor a všestranně vzdělaný člověk.

Narodil se v severní Francii r. 1863 jako druhý z čtyř dětí. Otec, voják, který dosáhl hodnosti brigádního generála, vedl Maurice ke službě vlasti, ale podporoval v něm i umělecké vlohy. Po absolvování prestižní pařížské Polytechniky a Vysoké válečné školy se skvělým prospěchem prošel důstojník Pellé vojenskou přípravou ve francouzských koloniích. Brzy se stal součástí elity francouzské armády. Před první světovou válkou byl pověřen funkcí vojenského atašé v Berlíně, hlavním městem francouzského úhlavního nepřítele, což dokládá jeho diplomatické i charakterové kvality.

Po vypuknutí světové války je záhy povýšen na brigádního generála a stává se náčelníkem generálního štábu. Později se účastní bojů na severovýchodní frontě, nechybí u žádné významné bitvy.

Po válce v lednu 1919 byla podepsána smlouva mezi Československem a Francií o zřízení vojenské mise v Praze. V jejím čele stál právě generál Pellé. Po příjezdu do Prahy začal s velkým úsilím a elánem budovat budoucí Československou armádu. Nesnadným úkolem bylo do nové armády zapojit profesionální důstojnický sbor, bojující ve světové válce na obou stranách fronty, legionáře i Rakousku věrné vojáky. Byl „duchovním otcem“ branného zákona, schváleného r. 1920. Zasloužil se o vznik vojenských škol a učilišť, zpočátku řízených francouzskými

důstojníky. V období Maďarské republiky rad, kdy Maďaři obsadili jižní a východní Slovensko, byl jmenován prezidentem Masarykem nejvyšším velitelem armády. I zde osvědčil své strategické a organizační schopnosti. Po krátké době se mu podařilo zkonsolidovat situaci a dosáhnout stažení maďarských vojsk na hranice stanovené Dohodou. Naše hranice hájil i za těšínské krize, a to způsobem, který byl Francií kvalifikován jako „nepřiměřený“. Jeho sympatie k mladému Československu ho tak dovedly až k přechodnému nesouladu s francouzskou vládou.

Mimo tuto profesionální činnost byl také velmi společenským člověkem, který se rád pohyboval v českém kulturním prostředí. Stýkal se mj. s Muchou, Kupkou, Švabinským. Zasloužil se o uskutečnění výstavy československého umění v Paříži. U malířky Zdenky Braunerové se seznámil s její neterí Járrou, se kterou se brzy na to oženil. Narodila se jim dcera Maryška, kterou mnozí z nás osobně znali. Tím se pomalu dostáváme k Dobřichovicím, se kterými také spojil svůj život. V Krajníkově ulici koupil vilu, ve které trávil své volné chvíle a která se stala společenským centrem. Nejenže v této vile pracovala právě Zdenka Braunerová, ale také tam jezdil prezident Masaryk a další přátelé. Je skoro neuvěřitelné, co za necelé dva roky svého pobytu v Československu stihl.

V r. 1921 je vyslán Francií do Cañhradu jako velvyslanec, přes protesty Masaryka a k velkému zklamání samotného generála, který se už cítil Čechem. Bohužel roku 1923 onemocněl leukemií. Jeho organismus byl vyčerpán nesmírným pracovním vypětím, třináct let neměl žádnou dovolenou. Umírá následující rok v nemocnici v Toulon v nedožitých 61 letech. Kniha je napsána velmi poutavě, navíc většinu tvoří - jak napovídá název - obrazový materiál.

Dobové fotografie se střídají s kresbami a ukázkami z dopisů a deníků, což vytváří nesmírně plastický portrét generála - umělce. Tento muž, v jehož tváři se spojuje ušlechtilost s příslovečným francouzským šarmem, zosobňuje typ člověka nesmírně nadaného, pracovitěho a přitom skromného a laskavého.

Můžeme být právem hrdi, že nejšťastnější chvíle závěrečné životní etapy prožil Maurice Pellé právě v Dobřichovicích.

Publikace vyšla v nevelkém nákladu jako neprodejná, ale díky laskavosti autorky bude trvale prezenčně k dispozici v obecní knihovně. Paní Isabelle do ní vepsala toto věnování: „Poté, co se generál Pellé zamiloval do Prahy a Československa a pak do Járy, vybral si Dobřichovice jako kolébku své budoucí rodiny ... Maryška zde strávila poslední šťastné chvíle svého života“.

Zdenka a Martin Hochovi

POZVÁNKA ŠTĚDROVEČERNÍ

Soubor Ludus musicus zve všechny příznivce společného zpívání a vánočních setkávání na provedení velice zajímavé České mše vánoční Jana Evangelisty Kypky (1813 - 1868). Po mši dojde i na společné zpívání písničky, jejíž noty i text najdete na začátku textové části Kukátka v rubrice Zimní zastavení. Jelikož v případě Kypkovy mše jde o t.zv. mši měšťanů, bude tentokrát vystaven měšťanský betlém W. Moraka, jenž se podstatně liší od důvěrně známého betlému pastýřského.

Mše bude provedena: na Štědrý den 24. 12. 2010 ve 23 hod. v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku a na svátek sv. Štěpána 26. 12. 2010 v Českém muzeu hudby v Praze na Malé Straně v Karmelitské 2. Mši provede soubor Ludus musicus s hosty, nastudoval a dirigoval bude F. Běhounek.

JM

KULTURNÍ PŘEHLED

prosinec 2010, leden a únor 2011

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

Výstavy v Dobřichovicích:

Tradiční výstava sušených kytek, adventních dekorací a jiných malých i velkých nejen vánočních inspirací bude ve v sále MUDr. F. Fürsta od 14. listopadu do 5. prosince.

Ve velkém sále Křižovnické residence budou od konce listopadu do jara umístěny vítězné fotografie 5. ročníku Putovní výstavy Olympus FotoAkademie.

Prosinec 2010

11. prosince, sobota - zámek, od 13 hodin

Dětský vánoční jarmark

Výrobky, které si koupíte, vyrobily děti a výtěžek z prodeje zase dětem pomáhá ...

Jako každý rok si můžete přijít upéct vlastní vánočku, domeček, šneka či koníčka, zhotovit si vlastní vánoční dekoraci i přání v rozličných rukodělných dílničkách.

Přijďte si pro jmelí, u skautů budou k zakoupení mimo jiné letošní vylopané vlašské ořechy, děti zkusí svůj fortel u mistra kováře anebo se projedou na koni.

Ve 14:00 vystoupí ve velkém sále děti ze ZUŠ Dobřichovice. Svě poděkování za vánoční dárky ze Stromu splněných přání si připravují i děti z dětského domova Lety.

!! Akce Strom splněných přání pokračuje do 21. 12. v restauraci Zámecký had.

V 15:00 v sále s krbem zahraje divadlo Matěje Kopeckého výpravnou **Malostranskou zimní pohádku ...** Co to? Sněhuláci snad oživilí a chovají se jako lidé! Dohadují se na ulici o tom, kdo tam stál první a komu vlastně tedy ulice patří?! Až ztracený pesek hádky ukončí. Sněhuláci se spojí při hledání pejskova ztraceného domova. Budou úspěšní a pomohou najít pejskovi cestu domů? Co se stane se sněhuláky, až v předjaří začne hřát sluníčko a sníh se začne rozpouštět?

V 17:00 v případě bezvětrí vypustíme u řeky lampiónky štěstí, které budou ke koupení u stánku RC Fabiánek.

Na Vaši návštěvu se těší děti ze ZUŠ, ZŠ, stacionáře Náruč, Skautů, nadace Člověk v tísni a RC Fabiánek.

12. prosince, neděle – sál MUDr. F. Fürsta, v 16:00

Podvečer se zpěvem a vyprávěním Richarda Nováka. Besedou provází režisér Miloš Nekvasil, na klavír doprovází Jaroslav Šaroun.

18. prosincem, sobota – sál MUDr. F. Fürsta, v 19:30

Předvánoční pořad „Aj, radost velikou zvěstují vám“.

Trio Cantabile – Ludmila Vernerová – soprán, Václav Kunt – flétna, Lydie Härtelová - harfa

Výhled na příští rok:

Připravujeme kurs tanečních pro dospělé.

Od 14. 1. do cca půlky dubna - pátky od 20:00 do 22:00 v sále MUDr. F. Fürsta, pod vedením Růženy Hartmanové. Přihlásit se stále ještě můžete (do naplnění kursu) buď na tel čísle 777 999 644, nebo na e-mailu ruzena.hartmanova@r-f.cz Cena podle počtu účastníků cca 2500,- Kč.

Leden 2011

22. 1. sobota - sál MUDr. F. Fürsta, v 19:00

Cestovatelská beseda s promítáním: **Cesta do nebe**

Na kolech od Pacifiku po Karibik. Přes hory, doly, džungle, deštné i mlžné pralesy, okolo sopek vyhaslých i bouřících. Setkání s odlišnou kulturou, přírodními zajímavostmi a pohostinnými lidmi, kteří žijí takřka v ráji, a přece mají své starosti ...

23. 1. neděle – sál MUDr. F. Fürsta v 15:00

představení pro děti – divadlo **Minaret: Tři prasátka**

Únor 2011

5. 2. sál MUDr. F. Fürsta, pátek ve 20:00

koncert: **Martha a Tena Elefteriadu**

27. 2. sál MUDr. F. Fürsta, neděle v 15:00

Malé divadélko Praha – pohádka pro děti

Připravujeme na březen 2011

19. 3. sál MUDr. F. Fürsta, ve 20:00 - Koncert skupiny Jablkoň

Za Kulturní centrum přeji všem pohodu, klid a mír pro celý adventní čas. Do Nového i celého nového roku 2011 bych ráda popřála všem lidem dobré vůle hodně sluníčka, dobrou náladu a úspěch nejen pracovní.

Vladka Cvrčková

MUSICA VIVA 2010

dospěla do finále

Po řadě skvělých „taškařic“ a výborné musiky se příběh letošního ročníku festivalu Musica viva uzavřel 27. 11. již druhým pokračováním programu Knížecí zrcadlo (což je původně název velice zvláštního literárního útvaru, jenž má za úkol podat jakýsi návod na správné vládnutí těm, které toto nevděčné břímě očekávalo). Program věnoval soubor Ludus

musicus vzpomínce na císaře a krále Karla IV. (neboť 632. výročí skončení jeho pozemské pouti jsme si s pietou znovu připomněli 29. 11.). Proto byl program postaven opět na čtení pasáží jeho snad nejslavnějšího díla, vlastního životopisu Vita Caroli. Příležitost ke čtení (oproti loňskému programu se četlo pouze z novočeského překladu J. Pavla)

dostala opět řada spřízněných duší, které se souborem dlouhodobě spolupracují. A je třeba vyzdvihnout, že všichni se tohoto nelehkého úkolu zhostili se ctí, s elegancí a s grácií. Ludus musicus pak jednotlivá čtení (mimo chodem režijně zajímavě obohacená také díky vstupům předzpěváka či předříkávače a písmáka či kronikáře, jehož skvěle zahrál V. Fanta) doplnil velice přitažlivou středověkou hudbou. Zazpíval a na kopie dobových instrumentů zahrál jak hudbu doby Karla IV., tak i např. zpěvy z mnohem staršího rukopisu Codex Calixtinus, vzniklého ve 12. stol. jako jakýsi zpěvní základ pro poutníky do Santiaga de Compostela. Tento unikátní rukopis obsahuje kromě zpěvů ku sv. Jakubu i jedny z nejstarších evropských vícehlasů. Však také v programu zazněly - a brilantně! Soubor vystoupil v komorní sestavě a odvedl výborný výkon. Nabídl i několik premiér, kromě již zmíněných zpěvů z Codex Calixtinus

např. i nádhernou píseň *Decet huius cunctis horis*, jež se připisuje přímo arcibiskupu Janovi z Jenštejna.

Dlužno ještě dodat, že na závěr večera byla zapálena 1. adventní svíce a všem popřán radostný a klidný Advent.

Letošní Musica viva přinesla spoustu krásných chvil s dobrou hudbou a krásným slovem, ale také moc fajn setkávání spřízněných duší. To vše dohromady vytvořilo celek, na který budou ti, kdož mohli být při tom, dlouho vzpomínat.

P.S.: Vše se vlastně uzavřelo o den později, v neděli 28. listopadu v kapli sv. Mikuláše na hradě Karlštejně slavnostní mší, již celebuloval kapitulní děkan P. Josef Pecinovský s řadou koncelebrantů, mezi nimiž nechyběl ani zástupce kapituly řezenské. Mše byla sloužena za Karla IV. a také za blaho země a lidí, jimž je domovem. Hudbou ji doprovodil opět soubor Ludus musicus.

JM

FOTBALOVÝ ROK 2010

Blížící se konec roku s sebou zpravidla přináší nejenom bilancování a ohlížení se za uplynulým obdobím, ale také úvahy a plány do budoucna. Dobříchovičtí fotbalisté mohou být vcelku spokojeni, neboť se jim zvláště vyvedla první polovina roku, kdy A tým mužů úspěšně dotáhl několikaleté úsilí postupem do krajské I. A třídy. Spanilá jízda, která začala ve IV. třídě a pokračovala přes III. třídu a okresní přebor (neboli II. třídu), byla zakončena vykopáním krajské I. A třídy, což v historii dobříchovického fotbalu nemá obdobu. Docílené úspěchy byly o to větší, že postupy v uvedených soutěžích proběhly vždy s velkým bodovým náskokem, o vítězství Dobříchovic bylo rozhodnuto už dlouho před jejich koncem.

Dařilo se i mládežnickým celkům. Dorostenci postoupili do okresního přeboru (OP) a až do závěrečných kol mohli bojovat o postup do dorosteneckých krajských soutěží.

Žáci pak s přehledem OP starších žáků vyhráli.

Druhá polovina roku již probíhala ve zcela jiných podmínkách. „Áčko“ to jako nováček v krajské I. A třídě vůbec nemělo snadné, neboť v takto vysoké soutěži již není lehkých soupeřů. Přesto mu skvěle vyšel vstup a po prvních pěti kolech mu patřila třetí pozice se ztrátou jediného bodíku na prvního. Přišlo však Pyrrhovo vítězství ve Hvozdnici ... Domácí jsme sice porazili vysoko 4:0, ale ti nám zranili 4 hráče, kteří chyběli v dalších zápasech. V Sedlčanech

se sice ještě uhrála remíza 1:1, jenže jsme přišli o dalšího hráče (vyloučený Debnár dostal stop na 6 zápasů!). To už bylo na náš úzký a zdecimovaný kádr moc, takže následovalo několik porážek za sebou a pád v tabulce. S postupným návratem marodů šel pak výkon opět zvolna nahoru. Na Ligmetu Milín se vyhrálo po divoké přestřelce 3:4 a ve vydařeném derby s Černolicemi, jež skončilo 0:0, již naši byli skoro kompletní. Herní projev týmu pak vyvrcholil v závěrečných zápasech. Ten poslední - s Petrovicemi (naši vyhráli 2:0) - pak probíhal před objektivy televizních kamer. Pořad, ve kterém proběhnou fragmenty z tohoto zápasu, odvysílá ČT na jaře příštího roku. „Áčko“ po skončení podzimní části střeďočasové I. A třídy přezimuje na 6. místě šestnáctičlenného pelotonu se ztrátou 9 bodů na vedoucí Černolice. To je na nováčka v soutěži velice slušné umístění.

V zimní přestávce však musí být poměrně úzký kádr doplněn. Tým se také v rámci přípravy zúčastní dlouhodobého turnaje na UMT ve Štěrboholích, kde narazí na kvalitní celky z KP i z I. A tříd, ale i na dvě divizní družstva.

Dorostenci zopakovali loňské 2. místo v okresní soutěži, takže opět postupují do nového OP, který na jaře vznikne. Žákům se již tak nedaří. Po odchodu většiny členů vítězného celku do dorostenecké kategorie zůstali v družstvu převážně malí chlapci, kteří sbírají spíše zkušenosti než body z mistrovských utkání. Proto nám patří 6. - poslední místo v okresní soutěži, jež bude na jaře reorganizována. Hezké Vánoce a veselý nový rok přeje všem svým příznivcům i ostatním obyvatelům Dobříchovic

výbor oddílu kopané.

VOLEJBAL K 25. LISTOPADU

Ženy A, 2. liga: Po čtrnácti odehraných zápasech je naše ženské Áčko na prvním místě. Děvčata sice prohrála jednou v Ústí nad Labem (2:3) a dvakrát doma s Libercem (2:3, 1:3), ale ve zbývajících utkáních jedenáctkrát vyhrála: doma s Chodovem 3:0, 3:1, v Neratovicích 3:0, 3:1, doma s Rumburkem 3:1, 3:0, jednou v Ústí n. Labem 3:1, doma s Chomutovem 3:0, 3:0 a venku s Děčínem 3:0, 3:0. K 25. listopadu mají na svém kontě jedenáct výher a tři prohry a jsou v tabulce na prvním místě; za nimi o bod zpět následují Liberec, Plzeň a Chodov, všechna družstva s deseti výhrami a čtyřmi porážkami. Do konce soutěže bude naše Áčko hrát doma jenom čtyřikrát: 18. 12. s Neratovicemi, 22. 1. s Ústí n. Labem, 19. 2. s Děčínem a 19. 3. s Plzní.

Muži A, 1. liga: Naši jsou s devíti vítězstvími zatím na třetím místě; vyhráli ve Starém Městě 3:2, v České Lípě 3:1, doma porazili Hradec Králové 3:0, Vrchlábí 3:2, Plzeň 3:1, České Budějovice 3:0 (!!), vyhráli na MFF Praha 3:0, na Proseku 3:0 a prohráli jenom v Brně (0:3), v Chomutově (1:3) a na ČZU Praha B (2:3). Druhou polovinu základní části zahájili naši 20. 11. na domácí půdě utkáním s ČZU Praha B, v němž hladce zvítězili 3:0. Do konce základní části budou hrát doma 3. 12. s Českou Lípou, 4. 12. s Chomutovem, 14. 1. s MFF Praha a 15. 1. s Prosekem; základní část zakončí 22. 1. v Českých Budějovicích. Z dosavadního průběhu je téměř jisté, že naši stejně jako v předcházejících dvanácti ročnících i letos postoupí do play-off a budou hrát o postup do extraligy.

Na vítězném tažení ...

Vítězné kolečko ...

Muži B, krajský přebor 1. třídy:

Družstvo je zatím s pěti výhrami a třemi porážkami na čtvrtém místě; doma se rozdělili o body s Všechlapy 1:3, 3:0 a prohráli s Benešovem 1:3, 1:3, venku vyhráli v Kralupech 3:0, 3:2 a v Buchlovicích 3:2, 3:1. Doma budou hrát už jen třikrát: 29. 1. s Kralupy, 19. 2. s Tuchlovicemi a 19. 3. s Benátkami n. Jizerou.

Ženy B, krajský přebor 1. třídy:

Díky dvěma výhrám v posledních zápasech před uzávěrkou (s Benešovem 3:2 a 3:0) se naše Běčko v tabulce posunulo na sedmé místo; na svém kontě mají děvčata z dvanácti sehraných zápasů pět vítězství a sedm porážek. Doufejme, že tato poslední dvě vítězství jim dodala sebedůvěru a že další budou následovat. Doma, tj. v Třebotově (! viz minulý čísl.) budou do konce soutěže hrát pětkrát: 4. 12 s Lysou n. Labem, 22. 1. s Mladou Boleslaví, 12. 2. s Příbramí, 12. 3. s Benátkami a 26. 3. s Mělníkem.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Koncem srpna se náš oddíl zúčastnil oblíbených třítapových závodů *Pěkné prázdniny* v krásné krajině na Branžeži u Komárovského rybníka. Počasí nám přálo a celé závody opravdu udělaly čest svému jménu. Nejlepšího umístění dosáhli Vladimír Jaroš – 2/24 (druhý z 24), Miluše Procházková – 4/19, Jiřina Štrossová – 6/19 a zejména Jitka Svobodová – 7/35 v hlavní prestižní kategorii. Posledním prázdninovým závodem byl třídení *Jesenický labyrint* nedaleko Jesenice na Rakovnicku. Zde nám sice většinu času propršelo, ale užili jsme si to i tak, což potvrzují i hezká místa našich: Jitka Svobodová ve velké konkurenci hlavní kategorie 6/27,

Pavla Mrázová 2/10, Mirka Paulová 5/14, Antonín Procházka 6/24 a Josef Paul 3/13. Září je pro orientační sporty každoročně vyvrcholením sezony v podobě celostátních závodů, kde se scházejí špičkoví závodníci včetně státní reprezentace. Závody se konají na různých místech v různých kategoriích a různých typech tratí. Nejkratší tratí je sprint, kde nejlepšího výsledku z našich dosáhla Jitka Svobodová na atraktivním závodě v Jánkových Lázních – 10/59. Dále jsme se zúčastnili MČR na klasické trati v Kostelci u Jihlavy, kde se 5 našich proboujvalo do finále. Tam se pak nejlépe umístili Jitka Svobodová – 6/19, Miluše Procházková – 5/17 a Antonín Pro-

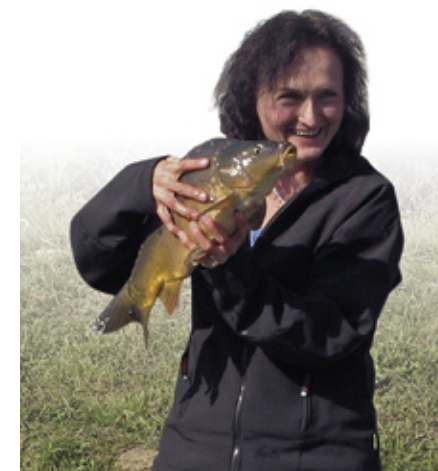
cházká – 7/43. Dále se náš oddíl pravidelně účastní štafetových závodů. V této kategorii se vždy velmi dobře umístuje tříčlenná štafeta našich žen ve složení Svobodová, Procházková, Mrázová. Pohárový závod Čech pod hradem Pecka tato naše štafeta vyhrála a na mistrovství republiky v Buku u Příbrami skončila 5/23. Na konci září se vyhodnocuje celostátní průběžná soutěž Český pohár veteránů, kam se započítávají výsledky všech závodů pořádaných na úrovni republiky. Zde naši členové díky svému věku pravidelně slušně bodují. Z žen se nejlépe umístili Pavla Mrázová – 5/62 a Miluše Procházková – 12/62, z mužů Antonín Procházká – 8/114 a Vladimír Jaroš – 11/114.

V říjnu proběhla série oblastních závodů, které jsou společné pro Středočeský kraj a Prahu. Běhali jsme u Rokycan, u Zbiroha, u Roudnice nad Labem a u Jílového. Z výsledků těchto závodů se počítá tzv. žebříček konečného umístění, kde se naši závodníci opět nemusí stydět. Miluše Procházková ve své kategorii žebříček vyhrála v konkurenci 34 závodnic, Pavla Mrázová skončila 4/34 a Jiřina Štrossová 7/34. Mirka Paulová byla 7/14. Z mužů byl Antonín Procházká 4/38 a Vladimír Jaroš 6/52. V říjnu se také konal 36. ročník dvoudenního závodu *Vodňanský kapr*, který si mnoho závodníků z celých Čech oblíbilo pro jeho jedinečnou atmosféru. Ta začíná pro část mladých závodníků již den předem nástupem do Kapřího vlaku, kterým začínou svou pouť do jihočeských Vodňan, lemovanou různými veselými příhodami, konanými sice s vědomím alkoholem lehce zastřeným, ale vždy v rámci slušnosti a korektního chování ke spolucestujícím i majetku ČD. Součástí programu závodů je tradiční zábava s hudbou a tancem, která se letos velmi vydařila. O tom nejlépe svědčí skutečnost, že několik jinochů a dívek se dostavilo do tělocvičny, kde se spalo, zároveň se školníkem, který přišel ohlásit budíček. Ale jejich sportovní výsledky v následující etapě byly skvělé a jsou jen důkazem, jak

sport zoceluje. Hlavní cenou v každé kategorii je samozřejmě živý kapr. Z našich ho letos vyhrála Jitka Svobodová, viz obrázek.

V listopadu se konal již 17. ročník mistrovství světa ve SMIKu - S Migrujícími Kontrolami, tedy závodník hledá kontroly v libovolném pořadí, ale kontroly se mu po lese pohybují podle jízdního řádu. Má na to hodinu, každá minuta navíc se tvrdě trestá. Letos se závod konal u Lysé nad Labem, tedy v poměrně lehkém rovinatém terénu, což mnoho závodníků motivovalo k tak širokému rozletu, že ze 300 zúčastněných se vrátilo do cíle na čas jen 40. Ale všichni byli i tak spokojeni a vzdali hold pořadatelům ze Slavie Praha za krásný sportovní zážitek. Tímto závodem začíná období neoficiální Pražské zimní ligy. Tu pořádají lidé, kteří by nepřežili víkend bez běhání, pro lidi, kteří by bez běhání nepřežili víkend. Bývají to závody zvláštní, často i noční. Zde je výňatek z pozvánky na Mikulášův kufr SK Praga: *K závodů samému nepotřebuješ nic než hlavu bystrou, nejlépe vlastní, nohy v škorně neklouzavé obuté, růžici větrnou, směr ukazující a laternu neb svíci jasnou. Protože po setmění rejdní strážidel a děsů v lesích započne, výstroj tvoje příliš od jejich lišiti by se neměla - pak v hvozdě temném úhona tobě nehrozí.*

V. Jaroš

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT[®]
spol. s r. o.

AUTORIZOVANÝ SERVIS

- autorizovaný servis vozů ŠKODA
- veškeré záruční i pozáruční opravy vozů ŠKODA
- profesionální pneuservis
- laserová GEOMETRIE
- kompletní diagnostika vozů
- rovnání karoserii na laserové stoličce CELETTE
- vyřízení pojistné události
- příprava vozů pro STK, včetně zprostředkování
- prodej originálních náhradních dílů
- prodej a montáž orig. příslušenství, HANDS FREE sad a zabezpečovacích systémů
- po předběžné domluvě možnost objednání servisu i na vozy jiných značek
- držitel certifikátu ISO 9001

Originální díly
a příslušenství

SERVICE Mobil
Mobil: 739 592 057

**Nový servis najdete
na adrese:**

Vrážská 1562, Praha – Radotín

(býv. budova Technometra)

Tel.: 242 438 900, 257 940 119, 603 588 675

E-mail: servis@femat.cz

Otevřeno : Po – Pá 7.00 – 19.00 hod.

**Zelená linka:
800 400 497**

www.femat.cz

DOB-Invest a.s.

Pour Féliciter

Přání krásných Vánoc a spokojenosti v novém roce svým klientům a obchodním partnerům, omluvu za těžkosti v průběhu výstavby všem v okolí a příjemné bydlení novým uživatelům přináší DOB-Invest a.s.

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920